

Tiskovina
Povsem glasbeni prirediteljski mes. Učebnik

tabor

številka 1, januar 2009, letnik LIV
revija Zveze tabornikov Slovenije

Intervju s Tineto Radinjo

Tabor na obisku v Medvodah

Fotoreportaža z Glasu Jelovice

Novice**Zimska mini avantura**

MINI AVANTURA

IGRIVA MESTNA PUSTOLOVŠČINA

Si spreten, drzen, hiter 100 na uro?
Pridi na zimsko mini avanturo!
Rogla, 24. januar 2008

V sklopu Zimske avanture, ki jo organiziramo taborniki Rodu Jezerski zmaj Velenje, že drugo leto pripravljamo tudi Zimsko mini avanturo, ki je namenjena otrokom med 5. in 12. letom ter enemu polnoletnemu spremljevalcu. Gre za igrivo zimsko pustolovščino, polno mrzlih izzivov in presenečenj, kjer bodo na preizkušnji zmožnosti, vzdržljivost in iznajdljivost vaših otrok. Vsi otroci bodo na cilju nagajeni z zlato medaljo, saj je zmaga že to, da premagajo progo. Več o tem si lahko preberete na: mini.adventurerace.si.

Februarska številka Tabora

Februarska številka izide 13. februarja. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 25. januar.

Uredništvo

Imenovanje skupine za zgodovino

IO ZTS je na svoji 48. seji, 15. decembra 2008, imenoval skupino za zgodovino, ki se je neformalno že sestala. Člani skupine so Aleš Skalič, Tomaž Strajnar, Milko Okorn, Andrej Tavčar, Boris Mrak, Klemen Markelj, Martin Trampuš, Miroslav Vičič, Ivo Štajdohar in Vojko Vičič. Naloge projektne skupine so priprava zgodovine skavtstva (taborništva) v Sloveniji v obliki strokovne monografije in priprava mini Tabora na temo zgodovina skavtstva, s katerim bi tabornikom predstavili osnovno zgodovino gibanja. Dognanja skupine bi občasno objavljali v Taboru (prispevki o določenih temah iz zgodovine), kjer bi občasno objavljali tudi predloge za vodove oziroma rodove aktivnosti na temo zgodovine skavtstva oziroma taborništva v Sloveniji, s tega področja pa bi pripravili tudi vsebine za RutkaWiki.

Aleš Cipot

Srečanje na temo potrjenih programov usposabljanj ZTS

Strokovni svet RS za šport je na 19. seji, 26. avgusta 2008, sprejel sklep, s katerim potrjuje programe usposabljanja ZTS za pridobitev nazivov "vodnik taborniške skupine", "vodja taborniške enote" in "inštruktor taborništva", in sicer za obdobje štirih let, do 26. 8. 2012. V želji boljše informiranosti in dogovora o nadaljnjih korakih na vseh nivojih bo ZTS organizirala srečanje, ki bo 19. januarja ob 17.30 na sedežu ZTS, Parmova 33 v Ljubljani. Namenjeno je starešinam oziroma načelnikom rodov in območij ZTS ter organizatorjem vodniških tečajev.

AC

Kaj lahko skavti sveta naredimo za boljši svet?

Septembra 2000 je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela Milenijsko deklaracijo, na podlagi katere so oblikovani milenijski razvojni cilji kot odgovor na aktualne probleme, s katerimi se sooča svetovno prebivalstvo (revščina, bolezni, okoljski problemi, trajnostni razvoj).

Svetovna organizacija skavtskega gibanja je v duhu svoje vizije ustvarjanja boljšega sveta oblikovala program Scouts of the World (SW), vključujoč SW Award (priznanje) in SW Network (mrežo prejemnikov priznanja), ki naj bi prispeval k doseganju omenjenih ciljev.

SW Award je edino priznanje, ki ga je odobril Svetovni skavtski komite. V prvem delu se kandidati seznanijo s konkretnim problemom s področja okolja, miru ali trajnostnega razvoja, v drugem delu pa opravijo prostovoljno delo, po načrtu iz prvega dela. Pomemben element programa je mednarodna dimenzija, saj kandidate za priznanje, predvsem tiste iz bolj razvitih držav, spodbuja k temu, da vsaj prostovoljno delo opravijo v tujini.

Številne nacionalne skavtske organizacije so v svoje nacionalne programske sheme že vključile program Scouts of the World. Njihovi člani, stari od 15 do 26 let, s sodelovanjem v tem programu že prispevajo svoj košček v mozaik reševanja svetovnih problemov.

V tem in prihodnjih letih bi lahko tudi Zveza tabornikov Slovenije v svoj program vključila program Scouts of the World in s tem popestrila program PP-jev in zapolnila vrzel programa RR-jev. Naši člani bi na tak način naredili nekaj za svet okoli sebe, še več pa zase, svojo osebnostno rast in samozavest.

Nina Kušar, članica Komisije za mednarodno dejavnost in novinarka Tabora

- 9 Svet živali
- 17 Intervju s starešino ZTS
- 20 Tabor na obisku
- 25 ŽVN
- 29 Duhovnost
- 30 Luč miru
- 32 Glas Jelovice
- 38 Koledar

Tabornice Rodu mrzlega studentca iz Mislinje na osrednji prireditvi sprejema Lučke miru v Ljubljani. Foto: SINI

VZORCI V SNEGU

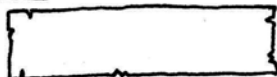
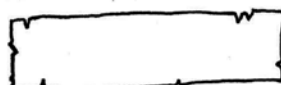
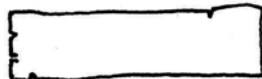
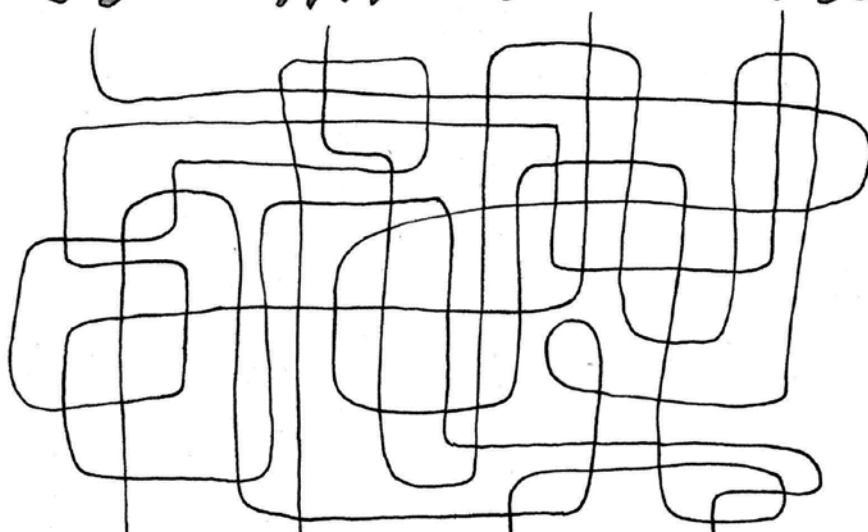
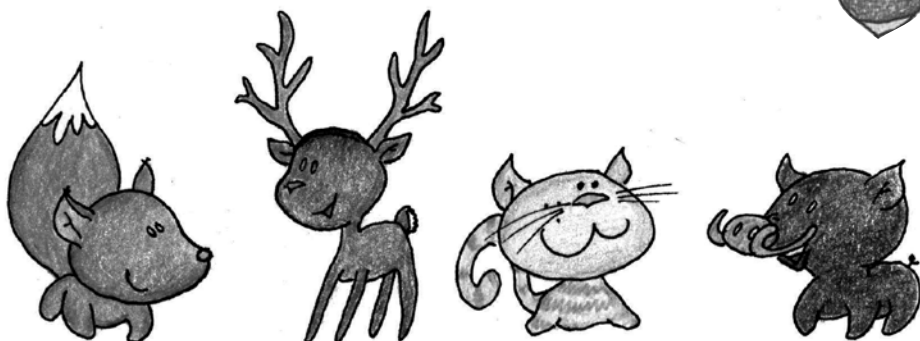
1. SESTANEK PO PRAZNIKIH JE VODNIK GREGOR
 ODPELJAL SVOJ VOD NA SPREHOD
 PO ZASNEŽENEM . OB SO IZ SNEGA
 NAPRAVILI , V DELALI IN
 S SVOJIMI PO JASI USTVARJALI VZORCI.
 TAKRAT PA ALENKA OB ROBU ODKRIJE
 DRUGAČNE . JIM POVE, DA SO TE
 ZA SEBOJ PUSTILE ZIVALI. ZATO
 SKLENEJO, DA BODO ENIM OD SLEDILI
 IN UGOTOVILI KOMU PRIPADAJO.
 KER PA SE MALCE BOJIJO SI RAJE
 IZBEREJO NAJMANJŠE . TE JIH
 VODIJO OKOLI V ,
 TODA KONČAJO SE ŽE POD BLIŽNJIM
 PRESENEČENI HITRO VPRAŠAJO
 ZA POJASNILO, TA PA SE JIM
 LE IN S POKAŽE NA
 BLIŽNJO S KATERE JIH
 Z ZANIMANJEM OPAZUJE .

RAZVEDRILO

Meti

ŽIVALI V SNEGU
PUŠČAJO SLEDI. JIH
PREPOZNAŠ?

NAJPREJ V OKVIRČEK NAPIŠI IME ŽIVALI, KI JI PRIPADA SLED.
NATO SLEDI ŠE ČRTI IN SE PREPRIČAJ, ČE SI PRAVILNO UGANIL.

SKRIVNE PISAVE IN ŠIFRIRANJE

Vesna Boštjančič

Aleša Mrak

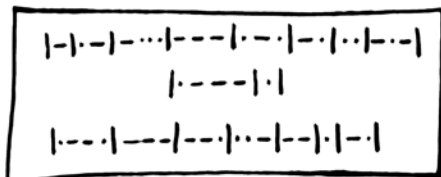
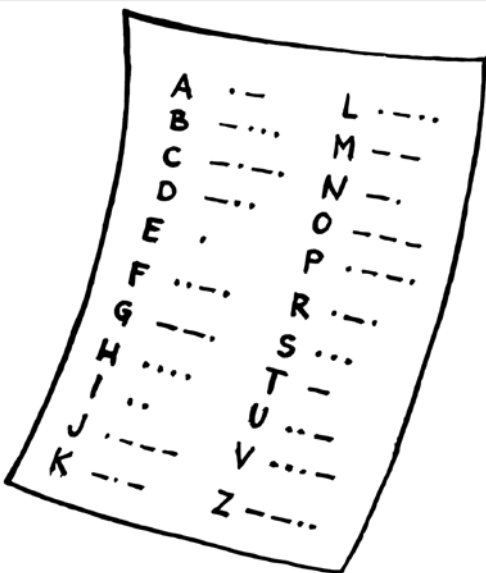
Verjetno poznaš zgodbe o kurirjih, ki so med vojno v svojih torbah prenašali skrivna sporočila, ali pa o Indijancih, ki so se z dimnimi signali pogovarjali na kilometre daleč. Danes obstaja veliko skrivnih pisav in sporočil in tudi ti si lahko z malo domišljije izmisliš svojo!

Stari Grki so svojemu slu (kurirju) obrili glavo in nanjo napisali sporočilo. Šele ko so mu lasje dovolj zrastle in tako zakrili sporočilo, so ga poslali na pot. Če so sovražniki kurirja našli in ga vsega preiskali, sporočila niso našli, saj se je skrivalo pod dolgimi lasmi.

Ameriški Indijanci so za sporočanje uporabljali dimne signale. En kratek oblaček dima je pomenil, da je v bližini sovražnik. Več kratkih zaporednih oblačkov je pomenilo, da je sovražnikov veliko in da so dobro oboroženi. Dolg čist dim pa je kazal na mesto, kjer naj se Indijanci sestanejo.

Na razburkanem morju so si mornarji klice na pomoč pošiljali s pomočjo "skrivne pisave" - morsejeve abecede. Ta je sestavljena iz kombinacij dveh znakov: pike (kratki signal) in črtice (dolgi signal). Črke so oddajali z močno lučjo (reflektorjem ali svetilko), kjer so piko označili s kratkim bliskom svetlobe, črtico pa z daljšim. Najbolj znan klic na pomoč je S O S, ki se v morsejevi abecedi zapiše: .. /---/ ...

Slavni rimski vojskovodja Julij Cezar je uporabljal preprosto šifro, s katero je prevaral marsikaterega sovražnika. To je najstarejša starorimska šifra, ki se ji danes reče Cezarjeva šifra. Njegov način šifriranja ni preveč zapleten, saj je vsako črko zamenjal s črko, ki v abecedi leži 3 mesta za njo.

ZČDSTRLN MH
ŠTLMČBHR

Abeceda: A B C Č D E F G H I J K L M N O P R S Š T U V Z Ž
Cezarjeva šifra: Č D E F G H I J K L M N O P R S Š T U V Z Ž A B C
Npr. Tabornik je prijazen.
Zčdstrln mh štlmčbhk.

Številni, tako kralji kot tudi kmetje, vojniki, gospodinje ali grofice, pa so uporabljali nevidno črnilo, ki je nevednim očem skrito, vendar z lahkoto berljivo s pomočjo sveče ali ognja. Prav takšno skrivno sporočilo lahko napišeš tudi na sam, doma ali na vodovem sestanku.

Za nevidno sporočilo potrebuješ:

- pisalo: majhen čopič, leseno paličico ali zobotrebec;
- papir, ki ne sme biti preveč gladek ali prekrit z voskom;
- nevidno črnilo: mleko, limonin sok, kis ali sok čebule.

Limonin sok, mleko, kis ali sok čebule nalij v majhen kozarec. Vanj pomakaj svoje pisalo. Potem začni pisati sporočilo na papir. Pri tem moraš biti pozoren, da tekočine na pisalu ne zmanjka, zato pisalo čim večkrat pomoči v nevidno črnilo. Po

zapisu sporočila počakaj nekaj časa, da se črke posušijo. Skrivno sporočilo lahko prebereš tako, da popisan list držiš nad gorečo svečo (v primerni oddaljenosti od ognja).

Je še kaj bolj razburljivega kot pisanje skrivnih sporočil? V vodu poskusite napisati skrivno sporočilo z nevidnim črnilom in si izmislite svojo pisavo, s pomočjo katere boste delili svoje skrivnosti, ne da bi drugi izvedeli za njih.

RAZVEDRILO

Vesna Boštjančič

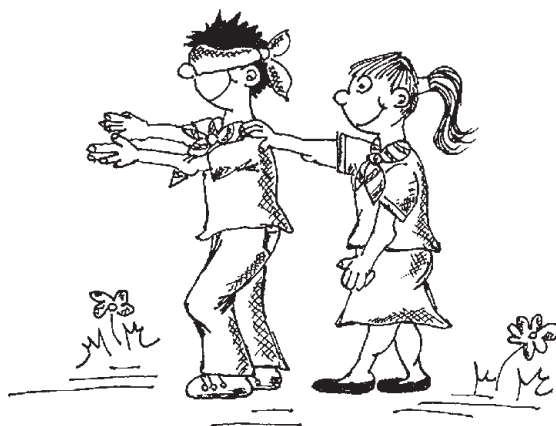

Katarina Smolej

Igre so od nekdaj bile, so in bodo sestavni del vsakega taborniškega sestanka, še posebej z našimi medvedki in čebelicami. Tokrat vam predstavljam nekaj enostavnih igric, ki bodo zagotovo zabavale vaše najmlajše tudi v teh mrzlih zimskih dneh.

Fotoaparatki

Otroci se razdelijo v pare, tako da stojijo drug za drugim. Prvi v paru si z rokami zapre oči, tisti za njim pa ga vodi po prostoru, še boljše je zunaj na prostem. Ko se drugemu zazdi, da je trenutek primeren, potrepnja po ramenih svojega prijatelja, ki v tistem trenutku odpre oči kot fotoaparat, ki odpre svojo zaslonko, in nato nazaj zapre oči. Tako se gibljeta po prostoru in ustvarjata nove in nove fotografije, čez čas pa zamenjata vlogi.

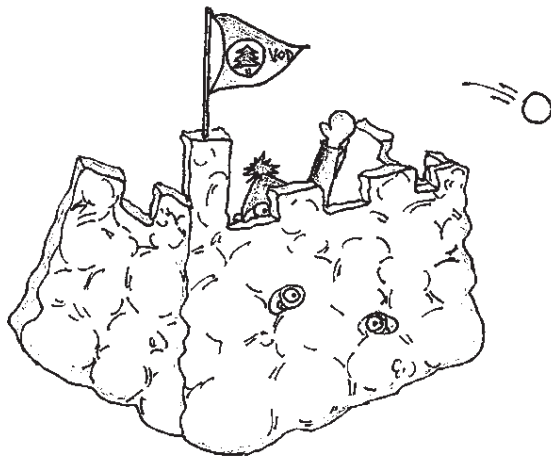

Stol

Skupina se razdeli na ekipe s štirimi člani. Vsaka ekipa mora nato sestaviti najbolj originalen naslanjač oziroma stol. Trije člani sestavijo stol, četrti pa nato sedi na njem. Vsi člani skupine naj nato povedo, kateri stol se jim je zdel najbolj originalen in zanimiv.

Igra v snegu: Sneženi grad

Otroci se razdelijo na dve moštvi. Ti dobita 60 do 80 minut časa, da si postavita vsaka svoj snežni grad. Razdalja med njima naj bo 20 do 40 metrov, velika pa morata biti toliko, da se vanju lahko skrije celo moštvo. Kakor pri izdelavi sneženega moža otroci valijo velike kepe, jih postavljajo drugo ob drugi za temelje snežnega obzidja. Na tisti strani, ki ne gleda proti nasprotniku, je treba pustiti odprtino za vhod. Ko sta oba gradova postavljena, njune posadke izmenoma napadajo nasprotno utrdbo. Kogar zadene kepa, mora iz igre. Moštvo, ki izgubi vse člane, nasprotniki do tal porušijo grad.

SEVERNI ali POLARNI MEDVED

(*Ursus maritimus*)

Severni medved, kralj arktičnih planjav, ki domuje na Grenlandiji, obalah Severne Amerike in severne Azije, je v zadnjih letih zaradi pretiranega onesnaževanja in tanjšanja ledu zelo ogrožen, saj se krči njegov življenjski prostor. S svojimi spretnimi tacami in kremplji, s katerimi se obdrži na spolzkem ledu, s svojo belo zimsko dlako in dolgim vratom, ki mu omogoča dobro plavanje, se bori za svoj obstanek na Zemlji.

Način življenja

Severni medved živi na področjih večnega snega in ledu. Večinoma živi kot samotar, z izjemo samic, ki skrbijo za svoje mladiče, največkrat dva ali tri, kar tri leta. Večji del dneva severni medved potuje po polarnem pasu in išče hrano. Med medvedi je znan po svojem dolgem vratu, ki mu omogoča odlično plavanje, saj lahko doseže tudi hitrost deset kilometrov na uro. Med potapljanjem zatisne nosnice in tako lahko pod vodo zdrži tudi dve minuti. Je dnevna žival, torej spi ponoči.

Prehranjevanje

Severni medved si hrano največkrat priskrbi z lovom. Najraje je tjunljev, ki jih lahko zavoha tudi, če se skrivajo en meter globoko pod snegom v svojih skrivališčih. Pogosto čaka na tjunljo ob odprtini za zrak v ledu ali pa ga previdno napade, ko se le-ta sonči na snegu. Ubije ga z močnim udarcem šape po glavi, poje pa tjunljevo drobovino, kožo in maščobo. Ko se v tundri začne topiti sneg, se hrani s tundrskim rastlinjem, včasih pa mu uspe uloviti tudi kakšnega glodalca.

Razmnoževanje

Medvedja snubljenja se začnejo aprila, ko samci iščejo samice, ki so v tem času že brez mladičev. Samica praviloma povrže enkrat na tri leta in nato zapusti mladiče iz prejšnjega legla. Oktobra in novembra si vsak medved v snegu izkoplje brlog, največ časa pa v njih preživijo breje samice. Zaradi tople samičine sape snežne stene poledenijo

in služijo kot izolacija. Mladiči se skotijo novembra ali decembra. So slepi, goli, gluhi in majhni kot podgane ter težki med 450 do 900 gramov, zato jih mama pestuje in greje svojo toploto.

Osnovni podatki

Dolžina telesa: 2,5 m

Plečna višina: 1,5 m

Teža: samci 400-600 kg,

samice 300-400 kg

Življenjska doba: 15-18 let, v

ujetništvu tudi 40 let

Spolno dozori pri starosti:

3-5 let

Hrana: tjunlji, mrhovina, mahovi in lišaji (tundrsko rastlinje)

Obnašanje: večinoma samotar

Ali veš, da ...

- ... je koža severnega medveda črna, zato da se lažje segreje, čeprav ima svetlo dlako?
- ... se medvedov črni smrček z daljnogledom lahko vidi z razdalje 10 kilometrov?
- ... ga v vodi ogrožajo mroži, ki mu lahko trebuh razparajo s svojimi okli, še bolj pa so zanj nevarni kiti ubijalci oziroma orke?
- ... zaradi dobro razvitega voha medved lahko zazna vonj mrtvega kita tudi do 30 kilometrov daleč?
- ... lahko teče tudi do 40 km/h, čeprav ga to zelo izčrpa? Ponavadi hodi s hitrostjo 3-6,5 km/h.

Branjenje ozemlja

Igra je nadgradnja igre Ubežniki in biriči, ki je opisana v starem taborniškem priročniku Igre, ter spada med opazovalne in zasledovalne igre. Igramo se jo zunaj, najbolje v kakšnem manjšem gozdičku. Primerna je za vse letne čase, izkoristite pa jo lahko tudi na zimovanjih. Če želite zaposliti člane voda za dlje časa, lahko skupini vmes zamenjata vlogi ali pa povečajte ozemlje, na katerem se igrate igro. Vodniki, poskrbite za primerno obutev tabornikov in jih opozorite naj bodo previdni, saj lahko na spolzkem terenu hitro pride do padca-

Razdelimo se v dve približno enaki veliki skupini, še boljše pa je, če je v skupini, ki brani ozemlje, kakšen član manj. Igra se lahko igra en vod, lahko pa tudi občutno več tabornikov, vendar je v tem primeru bolje povečati ozemlje za igro. Zaradi varnosti in nadzora je koristno, da je v vsaki skupini prisoten tudi vodnik. Skupina, ki brani ozemlje, se skriva na vnaprej dogovorjeni površini gozda, njen cilj je zajeti čim več pripadnikov druge skupine. Cilj druge skupine je, da se čim več njenih članov prebije skozi zasado in pride na drugo stran gozda (ali do določenega drevesa v gozdu ipd.). Da ne bi prišlo do nepotrebne grobosti, se dogovorite, da je za zajetje člana druge ekipe dovolj dotik. Določitev kriterija za zmago niti ni potrebna. Raje poudarite zabavne vidike igre, kot vodnik se uživite v igro in člani voda se jo bodo hoteli vedno znova igrati. Verjetno se bo zgodilo, da se bo kot poraženec počutil vsak zajeti igralec sicer zmagovalne skupine. To lahko med drugim presežete tudi na način, da se vnaprej dogovorite za taktiko. Nekdo se lahko tudi namenoma žrtvuje, da nekomu drugemu v skupini uspe preliščiti branilce ozemlja in prispeti na cilj.

Če boste igro spremenili v nočno, je zaradi varnosti boljše, da jo preselite iz gozda na jaso. Lahko pa tudi spremenite njen potek in se igrate izvirno igro Ubežniki in biriči. V tem primeru se ubežniki na prav tako vnaprej določenem delu gozda skrivajo, biriči pa ob dogovorjenem času prebredojo ves gozd in na koncu preštejejo, koliko ubežnikov so našli.

GG delavnica

Sadne kroglice

Prazniki so sicer mimo, a tudi sedaj si lahko pripravite čisto preprosto sladico.

Potrebuješ:

150 g ovsenih kosmičev ali albert keksov, 2 dcl sadnega soka (namesto soka lahko dodaš tudi 50 g masla, ki ga stopiš v posodi na rahlem ognju), 200 g suhega sadja po želji (fige, slive, rozine, arancini, hruške, jabolka ipd.), 50 g lešnikov ali orehov in 50 g čokolade.

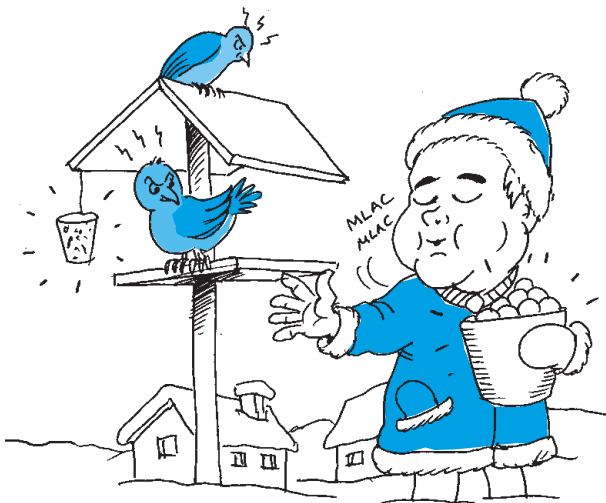
Priprava:

Kekse zdrobi z valjarjem, dodaj sok in dobro premešaj. Suho sadje drobno nareži in ga dodaj masi. Na koncu dodaj še lešnike in stopljeno čokolado. Pri topljenju čokolade in masla naj ti pomaga odrasla oseba, da se ne opečeš. Ko dodaš toplo maslo ali čokolado, nikar ne mešaj mase z rokami! Da se ne opečeš, uporabi kuhalnico. Vse skupaj še enkrat dobro premešaj. Masa se malo lepi. Iz te mase oblikuj kroglice, ki jih lahko po želji povaljaš v kakavu, mletih lešnikih ali kokosovi moki.

Pa dober tek!

Podobno potico lahko pripraviš tudi za lačne ptičke. Potrebuješ loj, semena (npr. sončnična). Loj segreješ v posodi na štedilniku. V jogutov lonček do polovice napolni s semeni, nato dolij loj in počasi

zmešaj s palčko za nabadala. Ko je dobro premešano, pusti palčko v masi in počakaj, da se strdi. Nato vzemi potičko iz jogurtovega lončka. Palčko zaveži na drevo v bližini tvojega doma in opazuj, kako veselo bodo ptičke zobale potičko.

Petra Skalič Jaka Bevk - Šeki

Mnenje

Sneg

Sneg. Kdo ga ne mara, kdo ga ne potrebuje? No, ja, kakšna mama ne ravno rada zjutraj čisti avto, pa marsikateri babici ni povšeči hoditi po jutranji plundri, še manj po ledenih ploščah, ki nastanejo čez noč zaradi nizkih temperatur. Pa vendar, nam tabornikom je všeč, obožujemo ga kljub vsem nevšečnostim. Želimo si ga, naj oblaki že poskrbijo, da bo zapadel. Kakšno je zimovanje brez snega? Brez iger na snegu? Blagor vsem tistim tabornikom, ki živite v višjih predelih. Pa vendar tudi tisti, ki živimo v nižje ležečih mestih, lahko kdaj pa kdaj obiščemo

vaše kraje, vas, ki se vsak dan zbudite v zasneženo jutro. Sneg niso le zmrznjene deževne kaplje, ampak so posebni zmrznjeni kristalčki tisočerih oblik. Snežinke. Sneg nam ponuja veliko radosti, kot so kepanje, sankanje, izdelovanje snežnih skulptur (snežakov, iglujev, bunkerjev), ponuja nam, da aktivno preživimo prosti čas z atraktivnimi zimskimi športi. Zmeraj, ko vidimo, da sneži, pomislimo na lepe, radostne trenutke, pojavijo se iskrice v očeh, ustvari se toplo romantično vzdušje, v katerem bi ostali za vedno. Na obrazu je nasmešek. In ko sneži, pomislimo na ... (naj vsak pri sebi dokonča ta stavek). Želim vam obilo zimskih radosti v krogu najboljših ljudi. Preživite te lepe zimске trenutke v naravi, na svežem zraku, seveda na snegu.

Sive celice

Sudoku

					7	5	6	8
	2			6		3		
					8			
				7			9	
1	5					7		
		9	8		4			5
		1						
					3	6		7
			7		5			1

Premetanka države sveta

Razberi besede: Dominika, Gabon, Gambija, Gvineja, Nigerija, Niger, Zambija, Peru.

D	T	G	A	B	O	N	K	L	I	K	D
O	S	L	O	T	Z	U	R	E	T	V	C
M	L	R	G	A	M	B	I	J	A	M	N
I	E	V	Z	O	N	M	S	R	B	I	J
N	R	G	A	K	O	S	O	V	O	A	B
I	T	V	M	N	I	G	E	R	I	J	A
K	U	I	B	N	I	Z	I	J	A	S	T
A	R	N	I	C	O	N	T	P	E	R	U
M	I	E	J	L	S	I	S	E	V	A	B
D	F	J	A	O	M	G	E	G	A	N	A
K	L	A	I	N	I	E	K	T	I	T	Z
M	A	K	E	D	O	R	N	I	J	R	S

Mini kviz

Glavna mesta manj znanih držav

- Katero je glavno mesto države Sao Tome in Principe?
 - Sao Tome.
 - Kigali.
 - Sao Tome in Principe.
 - Principe.
- Glavno mesto Papue Nove Gvineje je ...
 - Wellington.
 - Port Moresby.
 - Sydney.
 - Canberra.
- Katero je glavno mesto Gambije?
 - Bejrut.
 - Lagos.
 - Banjul.
 - Daka.
- Glavno mesto Gabona se glasi:
 - Seul.
 - Sao Tome.
 - Libreville.
 - Kinšasa.
- Glavno mesto Dominike je ...
 - Roseau.
 - Montevideo.
 - Lima.
 - Santo Domingo.

Sestri odgovarjata sotrpinom SOS

Pozdravljeni sotrpini v novem letu 2009! Želiva vam uspešen začetek leta, čim več uresničenih no-voletnih zaobljub in ne pozabite uživati v zimskih radostih, ki jih ponujata narava ter mesec januar.

V: Hej!

Že od majhnega me je strah višine, v zadnjem času pa sem še posebej živčna, ko obešam perilo na balkonu (približno pet metrov visoko) ali pa ko se na smučanju peljemo na kakšni bolj visoki žičnici. Verjetno je to povezano z dejstvom, da bom čez dober mesec prvič poletela z letalom. Sploh ne vem, kako bom preživela tako visoko in to več ur. Kako naj se pripravim na to? Razmišljala sem že, da bi odpovedala potovanje, ampak ker gremo z družino, me nočejo pustiti same doma. Kako naj se znebim tega strahu?

Živa

V: Draga Kuhla&Kahla!

Jaz ne vem, kaj naj naredim. Letos sem postala vodnica, ampak po pol leta dela s svojim vodom ne morem več, saj jih ne znam ukrotiti in po vsakem sestanku jokam, zato ker so moji člani res grozni in naši sestanki ... Sploh si ne predstavljata. Jaz pač ne znam biti vodnica in zdaj tudi nočem več biti, nočem!

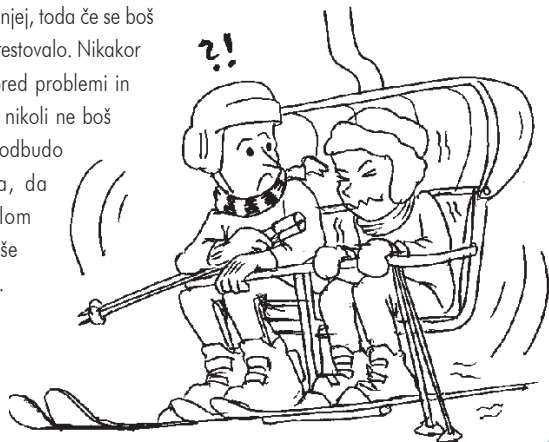
Vodnica

Jaka Bevk - Šeki

O: Draga Živa!

Naj ti najprej poveva, da je takšnih nesrečnejev, ki se jim tresejo hlače ob pogledu nekam v globino, zelo veliko. Tudi midve nisva preveč navdušeni nad vrtočglavimi višinami. Toda vsak prav kmalu pride v situacijo, v kateri se mora spopasti s svojimi strahovi. Z močno željo in voljo ti to zagotovo lahko uspe. Vožnja z letalom pravzaprav nihi ni tako drugačna od vožnje z avtobusom. Med vzletanjem sicer dobiš malce neprijeten občutek ščegetanja v trebuhu, nato pa ne čutiš več vse tiste globine pod sabo. Vse je v tvoji glavi. Včasih je težko nadzorovati vse misli, ki se podijo po njej, toda če se boš potrudila, se ti bo obrestovalo. Nikakor pa ne smeš bežati pred problemi in strahovi, saj jih tako nikoli ne boš premagala. Za vzpodbudo ti lahko še poveva, da je potovanje z letalom statistično najvarnejše in najudobnejše. Želiva ti nepozabno lepo potovanje polno novih doživetij. Pogum velja!

O: Hej, Vodnica!

Svetujeva ti, da svoje težave zaupaš ostalim vodnikom v družini, se pogovoriš z njimi in jih morda prosiš za pomoč pri tvojih sestankih. Z veseljem ti bodo pomagali, saj so vsi enkrat bili začetniki. Ne strinjava se, da ne znaš krotiti svojega voda in ne znaš biti vodnica, manjka ti le motivacija. Tvoji člani pa verjetno res znajo biti naporni in jih nikakor ne moreš pripraviti, da bi počeli kaj zabavnega, poučnega, taborniškega. Toda čez čas, ko se boste spoznali in ustvarili pravi vodov duh, bo vse lažje. Svetujeva ti, da ne obupaš tako hitro, če pa si se že odločila in resnično nočeš več biti vodnica, to razloži ostalim in razumeli te bodo. Še vedno lahko opravljáš kakšno drugo funkcijo v rodu. Glej le, da se ne boš oddaljila od taborništva. Ne pozabi pa, da lahko svoje težave vedno rešiš z majhno pomočjo ostalih.

Imeti vod GG

Barbara Bačnik - Bača

Baje je nastopil čas recesije. In kaj lahko naredimo kot nadebudni osnovnošolci? Kako lahko pomagamo doma, da bo manj stroškov, manj visokih računov in manj slabe volje? Nanizali vam bomo nekaj načinov in idej za varčevanje z denarjem oziroma vsakodnevnimi dobrinami. Če bomo vsi malo zategnili pas, ne bo hudega, le končno se bomo zavedali, kaj imamo. Vodniki, le podučite svoje člane o tem!

Kako lahko privarčujem?

- Omislil si šparovček, vanj dajem vse bakrene kovanice (evre), seveda lahko tudi večje, in si potem kupim nekaj, kar resnično potrebujem.
- Od staršev ne zahtevam, da mi kupujejo drage in nepotrebne izdelke. Če si kaj takega resnično želim, privarčujem nekaj denarja in tudi sam prispevam zraven.
- Ko se umivam v kopalnici ali pomivam v kuhinji, pazim na vodo. Ta je preveč dragocena, da bi ravnali z njo nepremišljeno.
- Ugašam luči in sem pozoren na porabo elektrike: ko ne gledam televizije, jo ugasnem, ko ne uporabljam računalnika, ga izklopim, če ne potrebujem luči, jih ugasnem.
- Staršem svetujem, da po hiši namestimo varčne žarnice in privarčujemo ter smo ekološki.
- Ni treba, da me starši vedno peljejo, včasih grem lahko tudi peš. To je hkrati zdravo zame in dobro za manjšo porabo goriva v avtu.
- Varčujem tudi s pogovori po telefonu, raje se vse zmenim v živo na štiri oči, kot da v nedogled »visim na slušalki«.
- Pozoren sem na roke uporabnosti pri hrani, da se ne bi prevečkrat dogajalo, da moramo hrano metati stran. To res ni pohvalno.

Vse je za nekaj dobro - tudi recesija oziroma gospodarska kriza nas lahko marsikaj nauči in spremeni naše navade na bolje. Poizkusite in vztrajajte, boste videli - obrestovalo se vam bo in na koncu boste lahko zadovoljni ter ponosni nase.

Mednarodna

Nina Kušar

Ameriški nacionalni jamboree

Spet je preteklo nekaj časa, 100-letnica obstoja nacionalne organizacije, ki jo bodo leta 2010 praznovali ameriški skavti pa je še dodatna motivacija, da ponovno organizirajo nacionalni jamboree. Ker bo ob visokem jubileju ta še bolj poseben in veličasten in pričakujejo preko 50.000 (ja, res je, 50 tisoč) udeležencev, so k sodelovanju povabili tudi omejeno število tujih vodov. En vod, osem udeležencev (starih od 12 do 18 let) in dva vodnika, iz Zveze tabornikov Slovenije se bo tako lahko udeležil tega nepozabnega dogodka.

Jamboree bo potekal od 26. julija do 4. avgusta 2010 v Bowling Green-u v zvezni državi Virginia, prve prijave pa je

treba oddati najkasneje do 1. februarja 2009. Taborina, ki vključuje bivanje, hrano in vse programske aktivnosti, je 160 ameriških dolarjev na udeleženca.

Ker je organizator dogodka fantovska organizacija, se lahko jamboreeja udeležijo samo fantje.

Več informacij na www.bsajamboree.org in nina_rla@hotmail.com.

Francoski skavti v Sloveniji

Tudi letos se je našla skupina francoskih skavtov, starih med 14 in 17 let (12 deklet in 6 fantov), ki bi želela avgusta taboriti v Sloveniji. Med dvotedenskim taborom bi želeli vsaj polovico tega časa taboriti s slovenskimi prijatelji primerljive starosti. Njihovo vodilo bo spoznavanje nove kulture in lepote deželice na sončni strani Alp. Za več informacij piši na nina_rla@hotmail.com ali yoligo2000@yahoo.fr (Jean-Pierre).

Novo jutro nov izziv

13. zlet tabornikov Slovenije

trodnevni hike

- vodova ekspedicija po Pomurju z zanimivimi nalogami in skozi čudovito pokrajino
- vodove ekspedicije se bodo zaključile na treh različnih taborih po Pomurju

delavnice na zletnem prostoru

- številne kreativne delavnice in zanimive aktivnosti na zletnem prostoru in blizu njega

programirane aktivnosti po Pomurju

- vsak drug dan odkrij nov del Pomurja in se sooči z izzivi, ki ti jih ponudi
- programirane aktivnosti vključujejo okoljske aktivnosti, socialne in izobraževalne dejavnosti, kulturna raziskovanja in spoznavanje soodgovornosti za življenje

mednarodna udeležba

- na zlet so povabljeni udeleženci iz številnih skavtskih organizacij v Evropi in po svetu

spremljevalni program

- da zvečer in ob drugih priložnostih ne bo dolgčas, bo skrbela ekipa animatorjev, ki bo pripravila zanimiv in pester spremljevalni program

zletni prostor

AKTUALNO

SCOUTS
Creating a Better World

Knjiga s taborniškimi koreninami

Narava zdravi s hrano **Dieta s hladno stisanimi olji in veliko zelenjave**

Predstavljamo knjigo *Narava zdravi s hrano*, avtorice Polone Kresal Bizaj - Pike. Seveda govori o naravni hrani, bolj malo pa o taborniških koreninah - četudi obstajajo. Ko so vaši starši odkrivali taborniško organizacijo, je Pika risala za revijo Tabor.

Prav dobro so poznali njen strip Naj tabornik, Bučka in številne ilustracije tako v Taboru kot v raznih priročnikih. Za ZTS je oblikovala diplome, našitke, znake raznih akcij in napisala serijo člankov o oblikovanju rodovega glasila. Nekaj let je bila celo članica uredniškega odbora. Takrat je začnela svojo ilustratorsko in oblikovalsko pot, ki pa je prežgodaj zašla iz začrtanih smernic.

V knjigi *Narava zdravi s hrano* piše:

Motnje v delovanju trebušnih organov so začetek številnih bolezni, ki jih moderna medicina ne povezuje s prehrano. Pa vendar jih lahko odpravimo ali pa vsaj bistveno omilimo s prehrano, ki te organe razbremeni in poživlji. Prav z izbiro prave hrane si bomo po najbolj naravni poti pomagali ohraniti svoje zdravje.

Knjiga *Narava zdravi s hrano* nas strokovno, vendar vsem razumljivem jeziku uči, kako si bomo z izbiro prave hrane olajšali življenje in pomagali povrniti svoje zdravje. V njej predstavlja dieto, ki je nastala v Sloveniji. Oblikoval jo je mag. Petar Papuga, dr. med., v njej je upošteval stara znanja in dognanja sodobnih nutricionistov.

To je nova kuharica z zdravo hrano za tiste,

- ki bi radi z zdravo prehrano uredili svojo prebavo in telesno težo,
- ki so zboleli za boleznimi neznanega ali delno pojasnjene izvora,

- za bolnike z multiplo sklerozo,
- za svojce obolelih in gostince, ki bi radi ponudili svojim obiskovalcem zdrav obrok.

Osnovam zdrave prehrane in vplivom hrane na naše zdravje sledi preko 160 receptov za pripravo okusnih zdravih obrokov z uporabo hranil, ki jih kupimo v domači trgovini. Izbiramo lahko med jedmi brez glutena, izboljšanimi s hladno stisanimi olji, z oreški ali semeni in naravnimi sladili. Izbiramo lahko med solatami, juhami, beljakovinskimi jedmi, toplimi obroki na hitro, sladkimi jedmi in slaščicami, pijačami, hladnimi prigrizki in jedmi, ki jih naročimo v gostilni.

Desetina knjige je namenjeni predvsem bolnikom z multiplo sklerozo, v tej je tudi zapis o sedmih letih Pikeinega življenja z dieto in multiplo sklerozo.

Knjiga *Narava zdravi s hrano* ima velikost malega šolskega zvezka, trde platnice, 135 strani. Notranjost je zelo lepo oblikovana, ilustracije je naredila akademska slikarka Alenka Koderman. Kupite jo lahko v slovenskih knjigarnah, naročite po telefonu 07 49 65 505 oz. elektronskem naslovu info@primus.si, v krajšem času jo bodo dobile tudi knjižnice.

Tanja Cirkvenčič

INTERVJU

Intervju s Tinetom Radinjo

Taborniška organizacija je živo tkivo, ki mora dihati in živeti z mladimi

Tine Radinja je bil novembra 2008 v Rotterdamu izvoljen za predsednika Evropskega mladinskega foruma. Za to funkcijo sta ga predlagali kar dve organizaciji - Evropska regija Svetovne skavtske organizacije (WOSM) in Mladinski svet Slovenije (MSS). Krovno mladinsko organizacijo v Evropi torej vodi slovenski tabornik, ki se je pri svojih osemindvajsetih letih v naši organizaciji preizkusil že v marsikateri vlogi. Na tečaju za vodje je nosil rutke vseh barv, lahko ste ga srečali na različnih taborniških in adrenalinskih tekmovanjih ter akcijah Zveze tabornikov Slovenije, trenutno pa je tudi starešina Rodu svobodnega Kamnitnika iz Škofje Loke. Nove izzive že nekaj časa išče tudi izven naših meja, odkar je zapadel sneg, pa ga lahko srečate le še na smučeh. Za Revijo Tabor je povedal, kaj je Evropski mladinski forum, kaj je aktivno vključevanje mladih, kaj je bistvo vzgojne organizacije in zakaj je tudi v Zvezi tabornikov Slovenije treba staviti na mlade, da bo njena prihodnost svetlejša.

Pred kratkim si bil izvoljen za predsednika Evropskega mladinskega foruma. Kaj pravzaprav je Evropski mladinski forum?

Evropski mladinski forum je krovna evropska mladinska organizacija, ki jo sestavlja 99 organizacij članic, razdeljenih v dva stebra: en steber sestavlja šestintrideset nacionalnih mladinskih svetov iz vseh držav članic Sveta Evrope (nekaj jih manjka predvsem s področja bivše Jugoslavije), drugi steber pa predstavlja triinšestdeset velikih mednarodnih mladinskih organizacij - dve izmed njih sta WOSM (Svetovna organizacija skavtskega gibanja, op. a.) in WAGGGS (Svetovno združenje voditeljic in skavtinj, op. a.).

Sam si bil že pred izvolitvijo za predsednika aktiven v vodstvu te organizacije. Na kakšen način?

Že prej sem bil dve leti član biroja (izvršilni organ YFJ, op. a.), zadolžen za področje treninga ter razvoja mladinskega dela v jugovzhodni Evropi. Kot predsednik imam deset najtesnejših sodelavcev, ki sestavljajo biro. Vsak od teh sodelavcev je zadolžen za eno izmed področij dela. Pri našem delu nas podpira še 27-članski sekretariat v Bruslju, profesionalno telo, možgani organizacije, ki skrbijo za to, da naše odločitve temeljijo na znanju in podatkih.

S čim se Evropski mladinski forum sploh ukvarja, kateri so konkretni rezultati vašega dela?

Po svoji naravi smo lobistična organizacija. Delujemo na področju politik in lobiramo za vse tiste politike, ki v Evropi, pa tudi v svetu, kakorkoli vplivajo na mlade. To pomeni, da teh 99 organizacij, ki so naše članice, predstavlja na desetine milijonov mladih

Foto: udeleženci Tečaja za vodje 2008

ljudi v Evropi, in Evropski mladinski forum je kanal za glasove teh mladih nasproti Evropski uniji, Svetu Evrope in Združenim narodom. To pomeni, da Evropski mladinski forum prisostvuje v delovnih telesih Evropske komisije, na skupnih zasedanjih Sveta Evrope in tudi zasedanjih Združenih narodov na tistih področjih, ki na kakršenkoli način vplivajo na življenje mladih.

Če ponazorim s primerom, je takšno na primer področje zdravja. Ne gre za tipično mladinsko področje, a se predstavniki oblasti pri vseh temah, kjer so mladi ciljna skupina, posvetujejo z nami kot predstavnikom stališč in pogledov mladih. Takšne pereče teme so na primer mentalno zdravje, preprečevanje odvisnosti, zdrav način življenja, reproduktivno zdravje in druge.

Pa vas organi EU resnično sami vabijo na posvetovanja ali se morate boriti, da pridete zraven?

Sodelovanje s Svetom Evrope poteka najbolj zgledno, saj je naš vpliv neposreden. Pri Svetu Evrope imamo oblikovan Skupni svet, ki ga trenutno sestavlja osem predstavnikov mladih ter osem predstavnikov Sveta ministrov. Vse odločitve o mladih znotraj Sveta Evrope se sprejemajo skupno, v Skupnem svetu, v katerem so mladi v enakopravnem položaju s predstavniki organov Sveta Evrope. Moč je enakomerno razporejena, dostop do informacij je enakopraven, odločitve pa so obvezujoče. Ta model soodločanja skušamo »izvažati« tudi na druge ravni, predvsem na nacionalne ravni. Pri Evropski komisiji smo sestavni del veliko komisij, vendar nimamo vzpostavljenega podobno zavezujočega sistema. Vedno smo kot govorci povabljeni na vsa zasedanja Evropskega parlamenta, ki se kakorkoli dotikajo mladih, imamo pa seveda pravico udeleževati se vseh zasedanj. Tudi na splošno imamo pri vseh večjih evropskih dogodkih in pro-

jektih možnost sodelovanja in vplivanja. Eden mojih najljubših pregovorov pravi: »If you are not behind the table, you are on the menu.« (Če nisi za mizo, si na jedilniku. op. a.).

Ko pripoveduješ, s čim vse se ukvarjaš, se vse skupaj sliši zelo politično, v naši organizaciji pa prevladuje mnenje, da politika ne gre skupaj s taborniki. Kako ti gledaš na povezavo med politiko in taborništvo?

Ne da politika ne gre skupaj s taborniki, to je bistvo tabornikov! Pet generacij tabornikov, ki je poslušalo moje predavanje Temeljna načela na inštruktazi, torej dobrih dvesto ljudi, se bo dobro spomnilo, da je ena izmed treh temeljnih dolžnosti dolžnost do drugih. Dolžnost do drugih ali aktivno državljanstvo je rdeča nit skavtizma, je tisto, kar počnemo - da si aktiven gradnik družbe, da soustvarjaš družbo, ne pa jo zgolj pasivno sprejemaš. Ni pomembno, ali to počneš zelo lokalno ali širše. Ko rečemo, da se ukvarjamo s politikami, to pomeni, da se ukvarjamo s stvarmi, ki vplivajo na naše življenje. Okoljske politike, mladinske politike, zdravstvene politike, kakršnekoli politike. Gre za skupke ukrepov, orodij, dokumentov, ki vplivajo na naše življenje. In če taborniki aktivno vplivamo na te politike tam, kjer se sprejemajo, pomeni, da spreminjamo stvari in krijimo družbo po svoji meri in v skladu z našimi vrednotami.

V svoji karieri si bil aktiven v mnogih mladinskih organizacijah. Kje vse se mora nekdo dokazati, da postane predsednik vseh mladih v Evropi?

Začel sem seveda pri tabornikih, v ŠKIS-u (Zvezi študentskih klubov, op. a.) sem bil zadolžen za mednarodno sodelovanje, v Mladinskem svetu Slovenije sem bil podpredsednik za medn-

arodno sodelovanje. Pri tabornikih, v Rodu svobodnega Kamnitnika, sem bil kar aktiven. Enkrat sem bil ekonom na taboru, pa na ZOT smo šli enkrat, leta 2001 (nagajiv nasmešek). Bil sem vodnik, načelnik PP-kluba, načelnik rodu, urejal sem rodovo glasilo. Zdaj sem starešina rodu in počasi iščem mlajšega naslednika. Ne evropski ravni sem bil najprej mednarodni trener Evropskega mladinskega foruma. Kot trener in preko nekaterih statutarnih zasedanj sem spoznal organizacijo in se nato odločil, da se bolj aktivno vključim vanjo. Sprva sem bil dve leti član biroja, zdaj pa sem predsednik. Zadnja leta sem tudi v WOSM-u na evropski ravni precej aktiven. Sem član delovne skupine, v kateri spremljamo zakonodajo na evropski in nacionalnih ravneh, ki se dotika taborniških aktivnosti, npr. o gozdovih, o prstočasnih aktivnostih, lovstvu, hladnem orožju itd. Jaz sem zadolžen za področje izobraževanja, prepoznanje neformalnega izobraževanja, migracijsko politiko in mobilnost mladih. Preverjam, kaj na primer pomeni, če želi skupina tabornikov iz države, ki ni članica EU, za mesec dni v EU in kakšne probleme ji to povzroči. WOSM vso to zakonodajo spremlja in skuša vplivati na tisto, kar negativno posega v naše aktivnosti.

Kaj pa inštruktaza?

Tudi tam sem bil, ja. Na temeljcu, potem pa nisem naredil projekta (smeh). Pri rosnih dvaindvajsetih sem bil tudi član Izvršnega odbora ZTS. **Takrat večina ni najbolj natančno razumela, kakšna je bila tvoja vloga v Izvršnem odboru ZTS, kajne?**

Imel sem najpomembnejšo funkcijo v IO-ju, vendar tega ni nihče prepoznal, razen mene. Bil sem odgovoren za aktivno participacijo mladih v Zvezi tabornikov Slovenije. Tega ni nihče hotel, tudi mladi ne, tako da sem, mislim, precej konstruktivno prispeval na drugih področjih in se veliko naučil.

Foto: Dragan Anceviski

Torej v ZTS ne potrebujemo osebe, ki bi se ukvarjala z mladimi in aktivnim vključevanjem v odločanje v organizaciji?

Mislím, da potrebujemo približno tri do štiri tisoč takih, ki bi se ukvarjali z aktivnim vključevanjem mladih, in še nekaj tisoč mladih, ki bi se vključevali v to. Predvsem gre tu za neko kulturo. Če govorimo o aktivnem državljanstvu, če govorimo o taborništvu kot aktivnem načinu življenja mladih, je to že povezano z aktivno participacijo. In tako participacijo mi dejansko spodbujamo z našim programom. Če bi imeli boljši program, bi jo lahko še bolje in dober program lahko ustvarjajo le mladi za mlade. To je ena plat zgodbe. Druga plat pa je vprepoznavnosti in kvalitete vključevanja mladih za taborniško organizacijo. To pa pomeni, da vključujemo mlade v vse programske, odločitvene procese in jim aktivno omogočimo prostor, da delajo, kar želijo. Mislím, da je prvo pravilo to, da karkoli narediš za tabornike, pa misliš, da si naredil dobro, bi bilo še stokrat bolje, če bi to naredili mladi namesto tebe. Tako bi moralo biti, če smo vzgojna organizacija. To, da pripraviš nek program in ga izvedeš z mladimi ljudmi, pa ni vzgojna organizacija. To je organizacija za mlade. Včasih sem verjel, da je aktivna participacija mladih odgovor na 100 odstotkov

vprašan, ki si jih zastavljamo v mladinskih organizacijah. Ampak življenje me je izučilo. Danes verjamem, da je aktivna participacija mladih odgovor samo na 99 odstotkov vprašan. Če imamo v katerikoli mladinski organizaciji veliko aktivnih mladih, ki organizacijo jemljejo za svojo, in jim omogočimo prostor, da delajo, v organizaciji ne bo problemov. Če je vzgoja tisto, s čimer se želimo ukvarjati v organizaciji, se mladi s tem, ko nekaj delamo, vzgajajo in učijo ter s tem izpolnjujejo svojo osebno misijo in misijo organizacije.

Kaj pa naj potem počnejo tisti, ki so se umaknili mlajšim?

Vključijo naj se v organizacije, ki se ukvarjajo z njihovimi starostnimi skupinami!

Se pravi, da za starejše ni prostora v ZTS?

Ne, odvisno kje v ZTS. Taborniško gibanje ima prostor za odrasle. Jaz vseeno verjamem, da je taborništvo stvar celotnega življenja posameznika. Klubi grč so zelo dobra pogruntavščina, kjer se lahko rahlo nostalgični in rahlo osiveli ljudje družijo, obujajo spomine in nadaljujejo taborniško življenje, v stiku z naravo, v iskanju priložnosti za dopust na nek svojstven, taborniški način, in če so zaproseni za pomoč, prispevajo k taborniški organizaciji, predvsem na lokalni ravni. Ampak organizacija kot živo tkivo mora dihati

in živeti z mladimi. Bistveno pa je: če pripravljamo tabor, izvajamo akcijo, upravljamo proračun ZTS, karkoli delamo - bolje je, da to naredijo mladi, naredijo slabše in se iz tega nekaj naučijo, kakor pa da naredimo bolje in bližje popolnosti. Če stremimo k popolnosti in želimo imeti stvari narejene perfektno, potem nismo prava vzgojna mladinska organizacija. In če vidimo, da je stanje na terenu drugačno, da je taborništvo kot tako drugačno, predvsem pa da so potrebe po prostočasnih aktivnostih drugačne, potem mora biti tudi Zveza tabornikov Slovenije drugačna.

Kakšni bi torej morali biti kandidati za člane naslednjega Izvršnega odbora ZTS?

Če razmišljaš o tem, da bi kandidiral v Izvršni odbor Zveze tabornikov Slovenije, in meniš, da imaš premalo izkušenj, se motiš. Jaz sem bil tri leta prisoten na sejah Izvršnega odbora, včasih pa zaidem tudi na sejo Balinarskega društva v Škofji Loki, kjer je zelo podobno. Včasih imajo balinarji bolje urejene zapisnike, sicer pa ni bistvene razlike. Člani Zveze tabornikov Slovenije so rodovi. Če si mlad in si se pripravljen učiti ter imaš izkušnje, ki jih pridobiš v rodu, je to dovolj za uspešno delo v Izvršnem odboru ZTS. Če smo mladinska organizacija, pa imaš več kot trideset let in razmišljaš, da bi kandidiral v IO in tako naredil nekaj dobrega za mlade, ne stori tega.

Kaj počneš, ko se ne ukvarjaš z mladimi in mladinskimi politikami ali s taborniki?

Nič, uživam. Včasih grem na sejo balinarskega društva. Kar tako, da se kaj naučim od starejših (smeh). Rad gledam šport po televiziji (smeh). In ker sem izračunal, da počasi postajam prestar za tabornike, sem se s svojimi prijatelji organiziral v športnem društvu, v katerem se zabavam, se ukvarjamo s pustolovskimi tekmovanji in skrbimo za rekreacijo. ■

Tabor na obisku

Za boljšo prepoznavnost in predvsem v zabavo svojim članom ter njihovim staršem so leta 1982 začeli izdajati glasilo Tabornik Kljukec. Leto kasneje so s ponosom postali samostojen rod, kot ga poznamo danes. Prva pomembnejša akcija je bilo uspešno izvedeno taborjenje v Bohinju.

Vse od takrat je rod dejaven skozi celo leto. Poleg vseh svojih akcij (izleti v hribe, izleti v neznano, nočni pohodi, obisk gledališča, čajanke itd.) se udeležujejo tudi številnih drugih (ROT, NOT, ZNOT, državni mnogoboj). Lani so bili na taborjenju ob reki Kolpi, jeseni pa so se s kostanjem in toplim čajem družili na jesenovanju v Marindolu.

Tilen Mlinarič, vod Ježki

»Vzdušje v našem rodu je vsaj zame odlično! Družimo se veliko in imamo veliko izletov, pogosto se družimo tudi kar tako v Rezidenci. V letu 2009 nas čaka polno leto zabave in zabavnega vzdušja, sploh pa na taboru, ki je res najboljši in ga že komaj čakam. Potem pa še Močne ukane in jesenovanje, mogoče tudi zimovanje ter, kakor vem, še veliko drugih orientacij, pohodov, druženj.«

Nika Megušar, načelnica RDR

»Vzdušje v rodu je resnično fenomenalno! Že med vodstvom ni slutiti kančka napetosti, samo dobro voljo. In vse to prenašamo na naše otroke, ti pa nam vračajo pozitivno energijo in užitek do dela. V letu 2009 nas čaka veliko akcij, novih učenosti, nepozabnih druženj, tabor ob Kolpi, na Močnih ukanah se pa ponovno vsi vidimo.

Priporočam še obisk spletne strani rodu (rdr.rutka.net), kjer najdete vse informacije in rodov forum.

Rod dveh rek

Predstavljamo vam simpatični taborništvo na obrazih in veselja do dela v naravi z segajo v osemdeseta leta prejšnjega stoletja dejavni, kljub temu da še niso bili popolnoma odkriti, odkriljem Odreda dobre volje.

k Medvode

ški rod iz Medvod, katerim nasmeha
agotovo ne manjka. Njihovi začetki
toletja. Že takrat so bili namreč zelo
olnoma samostojni, saj so bili pod

Maja Omahna

Arhiv RDR

Medvoški taborniki imajo tudi svoje prostore, ki jih trenutno prenavljajo. Poimenovali so jih kar Rezidenca, saj je to njihov poseben prostor, kjer se družijo celoten rod. Predvsem GG-ji pa se tam srečujejo tudi v svojem prostem času. Rezidenca jim v teh mrzlih dneh predstavlja odlično zavetišče pred hudim mrzom.

Nikakor pa na tem mestu ne smemo pozabiti omeniti, da je to tisti rod, ki vsako leto oktobra organizira vsem dobro poznane Močne ukane. Zanimivo in zabavno taborniško tekmovanje vsako leto poskrbi, da udeležencem ni dolgčas in da poleg taborniških veščin okrepijo tudi številne smejalne mišice.

Vodstvo

starešina: Vito Klavora
načelnica: Nika Megušar
tajnica: Barbara Rus
blagajnik: Vito Klavora
gospodar: Uroš Savkovič
načelnik MČ: Klemen Bizjak - Bizi
načelnica GG: Tinkara Duhovnik
načelnik kluba PP: Juš Bizant

Članstvo

Trenutno v rodu deluje 65 članov:
MČ: 2 voda
GG: 5 vodov
PP: 1 klub
RR in Grče: 1 klub

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Juha iz navadne zvezdice (kurjih črevc)

Potrebujemo: 20 dag zeli navadne zvezdice, 2 na kocke zrezana krompirja, list zelene, 1 čebulo, lovorov list, 2 korenčka, 5 skodelic vode, sol in poper po okusu.

Priprava: Vse sestavine, razen kisle smetane, kuhamo 25 minut. Odstranimo lovor, ostalo pretlačimo, prevremo, dodamo kisló smetano in serviramo.

Nadev iz zvezdice

Spečemo si omlete in pripravimo nadev.

Potrebujemo: 1 skodelico narezane, očiščene in prekuhane zeli navadne zvezdice, 3 žlice kisle smetane, sol in poper po okusu.

Priprava nadeva: Naštete sestavine dobro premešamo, za

mešanico uporabimo 3 žlice kisle smetane, in z njimi napolnimo omlete.

Solata iz navadne zvezdice

Potrebujemo: 30 dag očiščene in oprane zeli navadne zvezdice, 5 žlic olivnega olja, 3 trdo kuhana jajca, 5 žličk limoninega soka, sol po okusu.

Zvezdico zalijemo z olivnim oljem, limoninim sokom, solimo po okusu in vse skupaj dobro premešamo. Na koncu dodamo še narezana trdo kuhana jajca.

Sirup iz plodov črnega trna

Sadeže naberemo, do mehkega skuhamo in pretlačimo skozi krpo. Sok, ki ga dobimo, vkuhamo z enako količino sladkorja. Razmešamo z vodo in dobimo zelo dober sok ali pa sirup zlijemo v steklenice in ga uporabimo ob drugi priložnosti.

Človek človeku

Mesec januar, imenovan tudi prosinec, v smislu novega začetka prinaša novo upanje. To izvira še iz časa Egipčanov, ki so že okoli 4200 let pred našim štetjem na podlagi predzgodovinskih kmečkih opazovanj začeli šteti leta, ki so imela 365 dni. Prav egipčansko leto je bilo pozneje podlaga Cezarjevemu julijanskemu koledarju in s tem tudi današnjemu gregorijanskemu iz leta 1528.

Letošnje leto nam, kot vsa prejšnja, poleg dobrih želja prinaša tudi kopico uganj, strahu in negotovosti glede človeške prihodnosti na globalnem nivoju. Sicer gre za razsežnosti, ki jih posameznik na individualnem nivoju težko dojema, vendar se nas v tesni povezanosti in človeški soodvisnosti kaj hitro dotaknejo in jih hočeš nočeš občutimo. Na obzorju je svetovna finančna kriza, t.i. recesija, ki se po mnenju strokovnjakov ponovi na vsakih 50 do 60 let. Človek bi pomislil, da pride kriza kar sama od sebe v poduk človeški brezbrzičnosti, vsesplošnemu razvrednotenju človeškega bivanja, kot kľofuta, ki nas opozarja na posledice egoizma kot nacionalnega športa in apelira na nas, naj že vendar izprežemo s konja kapitalizma in potrošništva in se ozdravimo kuge 21. stoletja. Verjetno se sprašujete, zakaj neki, ob poplavi medijskih prispevkov o krizi, na to temo pišem tudi jaz. Tudi v krizi se skriva nekaj dobrega, vzpodbudnega. Če ne prej, se ljudje v času krize, pa naj bo na individualnem ali na svetovnem nivoju, streznijo in malce zamislijo nad svojimi dejanji, puhlostjo odnosov in duhovno praznino ter ozavestijo odraz krize kot posledice svojega obstojanja.

Decembrski praznični dnevi so mimo. Upam, da ste jih preživeli čim bolj prijetno, čas zapolnili s preprostimi reči in iskrenimi odnosi z bližnjimi. Taborniki smo del velike družine,

Svetovne skavtske organizacije (WOSM), ki ima svoje članice in člane raztresene po vseh naseljenih zemeljskih celinah. Čeprav ne poznamo navad, jezikov in kultur drug drugega, nas družita 100 let stara skupna misel in ideja. Občutek pripadnosti tako veliki družini, kot je WOSM, nas dviguje in napolnjuje z občutkom moči in neskončnosti. Kljub temu da smo različnih ras, pripadniki različnih kultur in veroizpovedi, prav vsak od nas nosi v sebi srce, ki ima poleg vitalne funkcije tudi globoko simbolno dimenzijo, ki se implementira v različnosti, povezani v družino, z idejo, ki združuje, prinaša pestrost in zlahtnost ter ustvarjalnost pri sestavljanju svetovnega skavtskega mozaika.

V času krize, ki pred slednjega človeka, naj bo mlad ali malce starejši, postavlja občutek negotovosti in strahu pred jutrišnjim dnevom, nam vsem skupaj ostaja lastna bit, ki je svojstvena prav vsakemu bitju, s katero smo to, kar smo, pa tudi če nam vzamejo čisto vse. Še vedno imamo srce in dostojanstvo ali, če hočete, obličje, kot je to poimenoval svetovno znani filozof 20. stoletja, E. Levinas. Če ne znamo živeti sami s sabo in z drugimi, je to skrajni čas, da se tega naučimo. Življenje brez bogastva je zelo bogato. Postanemo raziskovalci samih sebe in drugih ljudi. Odkrivamo neokrnjene otočke človeške duše, ustvarjamo navdihujoče okolje za iskrene odnose in pestrost v komunikaciji, kar kot nalašč sovпада s fundamentalno idejo skavtskega gibanja. Zatorej, želim vam mehak začetek koledarskega leta. Upanje nam vliva prebujajoča se narava (še dobro, da zakoni narave niso v krizi) in preproste reči, ki so skrite v vsakem kotičku našega bivanja. Poiščite jih!

Sancta simplicita!

Primož Kolman

Astronomija

Mednarodno leto astronomije 2009

Organizacija združenih narodov je leto 2009 razglasila za mednarodno leto astronomije (MLA 2009), katerega pokrovitelj je UNESCO. MLA 2009 obeležuje štiristoto obletnico prvih Galilejevih astronomskih opazovanj s teleskopom. Mednarodna astronomska zveza je v tem letu pripravila številne aktivnosti pod skupnim naslovom: ČVesolje je nad tabo. Odkrij ga!« Obenem bo to enkratna priložnost, da proslavimo dosežke in prispevke astronomije k naši družbi in kulturi na globalni ravni, s poudarkom na izobraževanju in vključevanju širše javnosti ter predvsem mladih v dogajanja na nacionalni, regijski in svetovni ravni skozi celo leto 2009.

Na spletnem naslovu <http://www.astronomija2009.si/> si lahko ogledate koledar dogodkov in napovedi mnogih praktičnih projektov, od katerih izstopata predvsem »Oddaljenost Lune« in »Položaj Sonca in oblika Zemlje«, ki se bosta aprila in maja odvijala na globalni ravni. Na tej strani boste našli tudi zanimiv video, posvečen MLA 2009, z malo raziskovanja pa boste našli tudi marsikatero drugo informacijo.

Ena izmed pomembnih sporočil, ki jih nosi MLA 2009 je prav gotovo pobuda za temno nebo, saj se pogosto premalo zavedamo, da zares temnega neba tudi v Sloveniji pravzaprav ni več. Prekomerno in predvsem neracionalno osvetljevanje mest je privedlo do tega, da naša svetila prepogosto svetijo (tudi) v nebo in s tem astronomom, kot tudi marsikateremu amaterskemu ljubitelju nočnega neba, onemogočajo astronomska opazovanja. V okviru MLA 2009 bodo tako predstavljene nove tehnike osvetljevanja urbanih področij, take, ki bodo bolj prijazne tudi za »ljubitelje teme«.

MLA 2009 je hkrati enkratna priložnost, da v obliki čudovitih razstav po vsem svetu predstavimo astronomijo širšim množicam. Ne bodimo torej presenečeni, če bomo kje na avtobusni postaji, na avtobusu, javnem parku ali na kakšnem drugem nepričakovanem mestu uzrli kako čudovito astronomsko sliko.

Orionova meglica

Plejade

Vse slike so posnete s kompaktnim fotoaparatom brez teleskopa.

Andromedina galaksija

Od rovov in človeške ribice do Prešerna

Velikokrat se zgodi, da si ogledamo znamenitosti vsepovsod naokrog, na domače pa kar pozabimo. Tudi Kranjčani se šele v zadnjem času zavedamo, kakšno kulturno in naravno dediščino skriva prestolnica Gorenjske. Ker so nekatera izmed njih prav posebna, vas bom tokrat popeljal na sprehod skozi Kranj.

Samo najpogumnejši si upajo med okostnjake. Foto: Jure Ausec - Bajš

Najbolj atraktivni so v zadnjih nekaj mesecih rovi pod starim mestnim jedrom. Zgrajeni so bili med drugo svetovno vojno in so služili kot zaklonišče - pred bombami je Kranjčane varovala debela plast kamnin, saj je staro mestno jedro zgrajeno na skali. No, malo kasneje so v teh rovih gojili tudi šampinjone, le streljaj stran pa se nahaja eden izmed dveh evropskih krajev, kjer se v ujetništvu razmnožuje človeška ribica. Rove so pred nekaj meseci prvič odprli, saj so morale prej številne pridne roke počistiti vso nesnago, pomagali so tudi kranjski taborniki (enota intervencijski tabor). Preplet podzemnih hodnikov si lahko ogledate vsak dan, skupine pa se lahko dogovorijo za termin ogleda po želji.

Pot skozi podzemlje vam bo vzela slabo uro, zato imate dovolj časa, da si ogledate še ostale znamenitosti. Kranj je močno zaznamoval dr. France Prešeren, ki je tukaj preživel zadnja leta svojega življenja (gledališče, grob v Prešernovem gaju, spomenik, ulica, gostilna, šola in še kaj je dobilo ime po našem največjem pesniku). Če vas zanima umetnost, se lahko odpravite v Prešernovo spominsko sobo ali v galerijo Prešernovih nagajencev, ob sobotah pa bodo otroci uživali v gledaliških predstavah.

Če se bolj navdušujete za zgodovino, je najbolje, da si ogledate muzej z odlično razstavo Železna nit. Poleg tega si ogledajte še več stoletij staro kostnico, ki leži tik ob glavni cerkvi. Seveda ne smemo pozabiti na obrambni stolp na Pungartu in grad Khieselstein, prav v centru starega mesta.

Bolj romantične duše bodo na svoj račun prišle na posestvu Brdo, na največjem protokolarnem objektu v državi. Kompleks poleg dvorca obsega še nekaj sto hektarov velik park, skozi katerega se lahko za nekaj drobiža sprehajamo cele ure. Če boste prišli pozimi, ko sneg zakriva zanimivo floro, pa se lahko skozi park popeljete v kočiji na saneh z vprego lipancev.

Žal je na voljo premalo prostora, da bi popisal še ostale zanimivosti Kranja. Za več informacij si lahko ogledate spletno stran Zavoda za turizem Kranj, zagotavljam pa vam, da vam v Kranju ne bo dolgčas. Na snidenje!

Luč na koncu tunela ... Foto: Žan Kuralt

Novoletna Prešernova ulica. Foto: Žan Kuralt

Ognji Pridobivanje ognja

Praljudje na začetku svojega razvoja ognja niso poznali. Ko so ga enkrat odkrili, je to pomenilo revolucijo v njihovem življenju: z ognjem so se greti, si kuhali, izdelovali orožje, preganjali divjce zveri itd. Na začetku ognja sami niso znali prižgati, zato so ga pridobili iz strel, ki so prižgala stara drevesa ali slamo. Ko je vas dobila ogenj, ga je brez premora vzdrževala in ga branila.

Matevž Brataševac

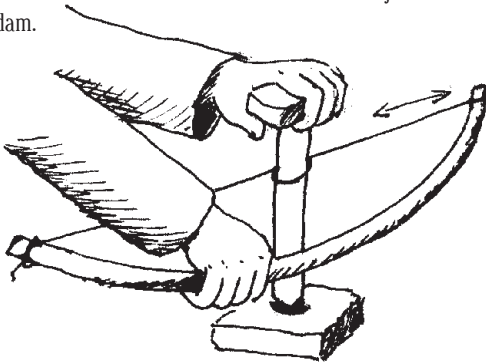

Taborniški priročnik -
Vozli in pionirski objekti

V življenju današnje človeške populacije ima ogenj prav tako velik pomen, vendar se tega ne zavedamo. Ogenj ravno tako potrebujemo za najbolj osnovne stvari: za premikanje avtomobilov, za ogrevanje, za pripravo hrane, večina stvari, s katerimi smo v stiku, je bila izdelana s pomočjo ognja.

Prižiganje ognja je v današnjem času nekaj preprostega, kar zna vsakdo, vse do trenutka, ko ostanemo brez vžigalic in vžigalnika. Ko so nam odvzeti pripomočki za kurjenje, pa se zgoda spremeni. Brez teh pripomočkov se ponavadi znajdemo v situaciji, ko smo od ognja najbolj odvisni (SOS bivak). V takih razmerah se moramo zateči k bolj zahtevnim metodam.

Vžiganje s pomočjo loka: Za vžiganje ognja na tak način potrebujemo: čim boljše netivo, palico za vrtenje, leseno deščico (lahko debelejša veja ali poleno, naj bo čim bolj ploščato) z luknjo, ki je enako debela kot palica za vrtenje, v tej luknji pa je tudi izrez za dotekanje zraka in netivo, lok (naredimo ga sami iz upogljive veje) in majhno deščico za držanje vrtilne palice na gornji strani. Vrtilno palico, ki mora biti čim bolj ravna, ošilimo na obeh straneh. Z vrstico loka ovijemo palico za vrtenje, v luknjo damo zadostno količino netiva in pričnemo s premikanjem loka. Posledično se vrtilna palica in drgne ob les ter tako proizvajata toploto.

Vžiganje s pomočjo konveksne leče ali lupe: Na podlago damo netivo, nato damo lečo na primerno razdaljo (gorišče leče) in čakamo, da se netivo dovolj segreje. Ko se začne netivo dovolj dimiti, pričnemo s pihanjem.

Vžiganje s pomočjo kresilnika: Včasih so na tak način kurili s kremenom, danes pa se v trgovinah dobi kresilnik, ki

je sestavljen iz dveh delov: kresilnega kamna in strgala. Za tak način potrebujemo odlično netivo, saj je dotok temperature zelo kratek. Pri tem načinu nad netivom drsamo po kresilnem kamnu toliko časa, dokler na netivo ne preskoči iskra.

Vžiganje s pomočjo kresilnika in magnezija: V outdoor trgovinah je možno kupiti magnezij, na katerem je kresilni kamen. Najprej z nožem (priporočljivo je imeti rezilo, ki ga uporabljamo samo za magnezij, ker magnezij skrha rezilo) nastržemo zadostno količino magnezija, damo zraven netivo in z istim nožem, kot smo strgali magnezij, potegnemo po kresilnem kamnu, tako da iskra preskoči na magnezij. Magnezij se bo vžgal in z visoko temperaturo gorenja vžgal tudi netivo. Tak način kurjenja je zelo preprost.

Od rodov

RBS novoletna

MČ rajanja

Na novoletnih MČ rajanjih Rodu Bičkova skala smo se 23. decembra 2008 zbrali, da bi se prebili po magični poti in na koncu premagali zlobnega Zmaja, ki je Božičku ukradel seznam otrok, ki naj bi jih obdaroval. Na poti so MČ-ji prezentali zlovešča bitja in na cilju s pomočjo vodnikov ukanili zlobnega ogenj bruhajočega Zmaja ter tako rešili Božičkov seznam. Na koncu smo se vsi skupaj posladkali z Božičkovimi dobrotami, dobili darilca in za povrh vsega še proslavili Galov rojstni dan. Vsi srečni in polni dobrih želja smo se po dveh urah druženja neradi odpravili domov.

Tadi

Rodov dan

Dobrovoljci so tudi letos za svoje zveste stare in nove člane pripravili fascinanten rodov dan z svečanim fokusom. Vodniki in organizatorji dogodka so namenili veliko pozornosti predvsem novincem, ki so dočakali svojih pet minut slave na podelitvi rutk. Pred taborniško hišico jih je čakal svoj sveč, sveže rutke ter taborniška prisega iz ust načelnice rodu. Tako so novinci s prisego uradno postali taborniki, zažarele so jim oči ob pogledu na njihovo novo pridobitev. Po uradnem delu je sledila zabavna igra, pri kateri so si taborniki kravžljali možgančke, njihov trud pa je bil poplačan s toplimi, čokoladnimi palačinkami. Mmm.

Neža Z., RDV

Foto: Neža Z.

Foto: Žan Kuralt - Kurči

Nedeljsko sankanje na Ljubelju

Zima je, pa je šele enkrat zares snežilo, in še tega snega kmalu ni bilo več, ker je celih 14 dni deževalo. V nedeljo, 21. decembra, se je končno zjasnilo, pokazalo se je sonce, šest zabave in rekreacije željnih PP-jev se nas je nabasalo v dva avtomobila in odpeljali smo se proti mejnemu prehodu Ljubelj.

Pot proti koči na Ljubelju se začne tik pred mejnim prehodom in poteka po gozdu. Pot je pravzaprav sankališče, tako da smo morali včasih kar paziti na sankalce, ki so se z zavidanja vredno hitrostjo spuščali v dolino.

Z mnogimi postanki, kepanjem in metanjem v sneg smo po slabi uri prišli na vrh. Tam se nam je, na 1370 metrih nadmorske višine, odprl čudovit razgled. Tako smo se posedli na sanke, popili čaj, pojedli že na pol zmrznjeno čokolado in uživali v zimski idili. Sledil je spust v dolino. Progo stalno popravljajo in ravnajo, tako da omogoča kar velike hitrosi. Najprej sta šla fanta, potem pa še punce. Fantoma hitrost in ovinki očitno niso povzročali problemov, kar za punce ne moremo trditi. Z Niko sva se zvrnili v sneg ob poti že na prvem ovinku. Po desetminutnem spustu smo se zasneženi zbrali ob vznožju hriba in se odpravili proti domu.

Ana Križnar

"Neka i ovo Iliža pamti"

Idrijski taborniki in tabornica iz Nove Gorice smo se 5. decembra odpravili v Sarajevsko predmestje Ili o. Po osmih urah vožnje so nas taborniki rodu Igman 92 tako kot vedno toplo sprejeli. To je namreč bil že naš tretji obisk. Tokrat smo se odzvali povabilu na obeležjenje 50-letnice njihovega rodu. Prav tako so se povabilu odzvali tudi nekateri drugi rodovi iz Hrvaške (Osijek, Split), Srbije (Niš, Zaječar) in Makedonije (Skopje).

Na svečani akademiji, imenovani Neka i ovo Ili a pamti, so združili proslavi ob stoletnici skavtstva in petdesetletnici rodu Igman 92. Podelili so diplome zaslužnim članom, pa tudi nam kot pobratenemu rodu. Po proslavi je sledilo srečanje z njihovim županom, ki je bil zelo vesel srečanja rodov iz cele bivše Jugoslavije in je domačinom obljubil nadaljno podporo.

Ogledali smo si tudi nekatere znamenitosti Sarajeva, kot so Inat ku a, Sarajevska biblioteka, Tunel spasa, se sprehodili po Baščaršiji in seveda pripravili nekaj konvertibilnih mark, punce na svoj način, fantje bolj zaradi kulinarčnih užitkov.

Idrijski in sarajevski PP-ji in grče. Foto: arhiv RSK

Spali smo v taborniški koči v hribih nad Sarajevom, nedaleč stran od prizorišča olimpijskih iger leta 1984. V nedeljo smo si skupaj z vrstniki iz Sarajeva privoščili še kavo s pogledom na znano smučišče oziroma Bjelašnico in se, s spomini na lep vikend in še boljše družbo, odpravili proti domu. Brez obljub, da se kmalu spet vidimo, seveda ni šlo.

Izvidžački Z-D-R-A-V-O!

Končno pravo PP zimovanje

Po dolgem času smo imeli PP-ji rodu Pusti grad Šoštanj končno spet zimovanje. Od 12. do 14. decembra smo uživali v odlični koči postojnskih tabornikov na Mačkovcu pri Postojni. Obiskali smo unško koliševko, prepevali ob kitari, zvečer pa dobili novo miss zime. Smeha in zabave res ni manjkalo, zato vsi komaj čakamo na naslednje leto.

Eva Bolha

Foto: arhiv RPG Šoštanj

Foto: arhiv RPG Šoštanj

Od rodov

Praznični taborniški december

December je mesec, ki ga zaznamuje predvsem praznično vzdušje čarobnega božiča in novega leta. Tega smo se nadejali tudi člani rodu Pusti grad Šoštanj in kot že prejšnja leta tudi letos organizirali novoletne delavnice, na katerih so se naši člani preizkusili pri ustvarjanju novoletnih okraskov.

Najmlajši so iz papirja izdelovali lunice zaspanke, starejši pa so se lotili malce zahtevnejših božičnih venčkov in smrekic. Vladalo je povsem praznično vzdušje, tudi med vodniki in starejšimi člani, ki so pomagali pri ročnih spretnostih. Tako je dobra ura minila hitreje, kot bi si želeli. Dogodek smo izkoristili tudi za svečan prehod med starostnimi vejami in podelitev rutic. Predvsem so se tega razveselili novopečeni člani rodu, ki so prvič prejeli najbolj razpoznaven znak pripadnosti taborniškemu gibanju.

Medtem je pred OŠ Šoštanj, kjer so potekale novoletne delavnice, PP vod Šturbeki med občane razdelil Luči miru iz Betlehema in tako še dodatno pripomogel k prazničnemu vzdušju.

Obenem bi ta trenutek izkoristila, in vam v imenu vseh članov rodu Pusti grad Šoštanj zaželela veliko zdravja, sreče in uspehov, predvsem pa veliko lepih taborniških trenutkov v novem letu 2009.

Mitja & Maja

Foto: Sini

Foto: Sini

Kaj nam manjka?

Kaj je naši akciji na Koroškem pri prinašanju Luči miru iz Betlehemu manjkalo? No, geslo nam je očitno dalo misliti, saj smo našli svoj manjkajoči delček. Kaj bi to lahko bilo?

Doslej smo le plavali na svojih oblakih. Dobri smo bili in se trudil za vse ... sami. A nekaj je manjkalo našim besedam, korakom, dejanjem in skritim željam.

Ta drobna malenkost. Recimo ji sodelovanje s skavti.

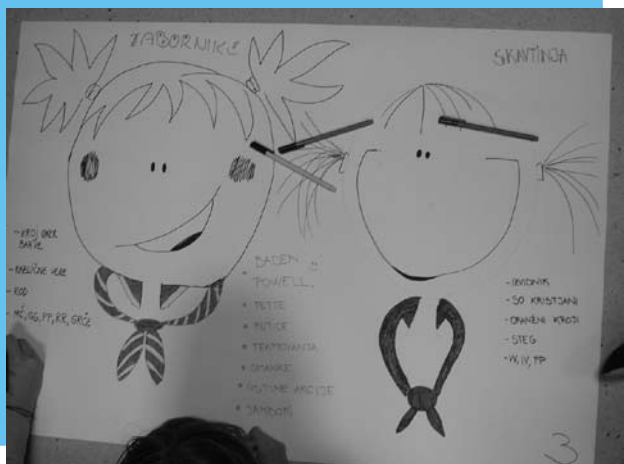
Da, letos smo se le odločili, da si dokončno sežemo v roke. Saj veste, več rok več naredi. Tako smo se taborniki rodov Severni kurir in Mrzli studenec ter skavti stega Koroška I sproščeno usedli in poklepetali, kako bi letos izvedli projekt Luči miru iz Betlehema skupaj.

In je šlo. Skupen osrednji sprejem, skupno družabno srečanje s čajanko rodov in stega, raznos v šole, občine, podjetja in bolnišnico, obisk radijskih postaj. Uspelo nam je.

To je bila naša prva tradicionalna akcija. In primer dobre prakse. Poskusite tudi vi, ne bo vam žal. In hvala, draga Luči miru iz Betlehema, za dober opomin in priložnost.

Teja Čas

Foto: Primož Kovačič - Dohter

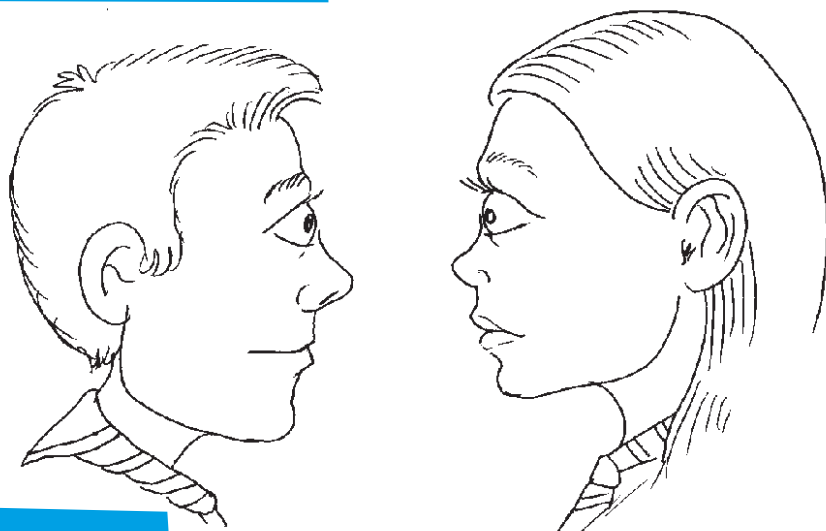

V očeh drug drugega

Cilji duhovnega razvoja:

- Spoznati čustva in osebnosti drugih z očesnim kontaktom
- Razvijati koncentracijo

Veje: Vsi

Čas: Približno 10 minut

Število: Od 6 do 16 udeležencev

Material: Navdušujoča glasba

Tip: V prostoru

Navodila za aktivnost

Vodjavključi glasbo, ki razvne. Udeleženci hodijo po igralnem prostoru v različnih smereh. Na vodjev signal (npr. tlesk rok) se udeleženci ustavijo in najbližji se zazrejo drug drugemu v oči. Potem vsi hodijo naprej in se na naslednji signal zazrejo v oči drugemu udeležencu.

Komentar

Otrokom ni treba dajati dodatnih razlag. Če je aktivnost izpeljana striktno, lahko pomaga otrokom, da se koncentrirajo. S starejšimi udeleženci je nato mogoče organizirati pogovor, na katerem izrazijo svoje misli o aktivnosti, kako so se počutili in kaj je povzročilo to počutje. ■

poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniski servis

Tema meseca

Luč miru

Človek, malo postoj. Daj mi trenutek.

Geslo letošnje poslanice nam sporoča, da je v nas vedno "nekaj", česar nimamo in po čemer hrepenimo, in to je tisto, kar nam manjka in kar neprestano iščemo.

Meni je spet manjkalo malo druženja s skavti in taborniki in komaj sem čakala, da se bomo spet odpravili na Dunaj po Luč miru.

Končno sem dočakali to soboto, ko smo se odpravili na Dunaj. Na avtobus smo se vkrkali taborniki, katoliški skavti in zamejski skavti. Manjkali so le predstavniki ZBOKS-a in društva Mladinski ceh. Pot nam je ob prijetnem klepetu hitro minila in že smo bili na Dunaju, kjer smo pri ekumenskem bogoslužju že osemnajstič prejeli Luč miru iz Betlehema. Letošnja nosilka, Meta iz Ajdovščine, je pridno skrbela, da plamen ni ugasnil, medtem ko smo se pred cerkvijo zabavali z različnimi igrami in po bogato okrašenih dunajskih ulicah iskali skavtski center, kjer smo prenočili. In po naši stari navadi smo v dobri družbi pred spanjem rade volje kakšno zapeli.

Zjutraj smo se odpravili nazaj v Ljubljano pripraviti vse za osrednji sprejem. Ta je bil letos malo drugačen, a vseeno zanimiv. Po sprejemu pa smo se vsak s svojo lučko razgubili naokoli.

Ko je bil plamenček pri nas, ga je bilo treba še razdeliti in razširiti njegovo sporočilo in mir, ki ga simbolično prinaša. Tako smo obiskali mnoge državne institucije in urade. Šli smo na ministrstvo za obrambo, notranje zadeve, šolstvo in šport, v Klinični center, v nadškofijo, na Urad RS za mladino, na Upravo RS za zaščito in reševanje, v Državni zbor, k predsedniku, v vojašnico Franc Rozman Stane in še kam. Povsod so nas tople sprejeli in vsem smo z veseljem razložili pomen tega majhnega plamenčka, jim ga predali, prebrali poslanico in malo poklepetali o najrazličnejših temah.

Tako smo letos razširjali lučko in se trudili, da bi plamenček dosegel vse ljudi, vse domove in institucije ter prinašal mir in tisto, kar nam manjka. Je tudi tebi prinesel tisto, kar ti manjka?

Foto: SiNi

Foto: Matevž Cerar

Foto: SiNi

Foto: Polona Rožman

Foto: Samo Sprožhec

Foto: Matevž Cerar

Foto: Matevž Cerar

Foto: SiNi

Foto: Matevž Cerar

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Glas Jelovice

Zasneženi Glas svobodne Jelovice 2009

Kot tradicija veleva, je prvo taborniško tekmovanje v koledarskem letu Glas svobodne Jelovice, v organizaciji Rodu svobodnega Kamnitnika. Tokratno tekmovanje je potekalo v soboto 10. 1. 2009, v okolici Spodnje Besnice, v neposredni bližini Kranja, za nastanitev pa je bilo poskrbljeno v topli OŠ Besnica. Škofjeločani so zbrali okoli 320 tabornikov in skavtov, bodisi udeležencev bodisi organizatorjev.

Foto: Žan Kuralt

Foto: SiNi

Že 38-ič zapored so se taborniki različnih starosti, od mladih GG-jev, pa do starejših grč, podili po kranjskih gozdovih. Vreme je bilo - presenetljivo - lepo, saj je sonček kaj kmalu pokukal izza gora in tekmovalce prijetno segrel že pred samo tekmo. Ekip je bilo nekoliko manj kot lani. Morda se je kakšna ekipa ustrašila lanskih dežno-snežnih razmer, čeravno se je letos izkazalo ravno obratno. A vseeno je bilo število ekip zadovoljivo: 19 ekip GG, 22 ekip PP in 11 ekip grč. Na teoretičnem delu - topo testu - je marsikatera ekipa zganjala prave norčije, drugi pa so se resno poglobili v test in ekipi prinesli ogromno točk. Proga je bila pravljíčno obarvana in na njej so tekmovalci poleg običajnih taborniških nalog, kot so semafor, prva pomoč in iskanje ranjenca, iskali tudi pravljíčne palčke, s proge prišli z zelenimi brki in okrašeni z najrazličnejšimi čarobnimi prstani. S proge je večina prišla relativno hitro, tako da so brez težav ujeli topel (a ne toliko fižolast) pasulj in zelo vroč čaj. Organizatorji so se potrudili hitro objaviti rezultate z vseh KT-jev, končne uvrstitve in skupno zmago. Na koncu so bile podeljene tudi bogate nagrade, kar je marsikaterega tekmovalca spravilo v prav prešerno voljo.

Foto: Tadeja Rome

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

Foto: Žan Kuralt

Izjave

Foto: SiNi

Pred tekmovanjem

Ekpa Nuklearni psihopati (Nejc Debevec, Štefan Iskra, Luka Rolih)

Tukaj smo prvič, na priporočilo ostalih. Želeli smo priti že lani, a smo zaradi ledene ceste ostali na pol poti. Na topo test in orientacijo smo pripravljene, tako da pričakujemo dobro uvrstitev.

Po tekmovanju, pred uradno razglasitvijo rezultatov

Foto: Tadeja Rome

Ekpa Ortodonti (Jan Simončič, Boštjan Zajec, Žan Perko, Izidor Flajšman), RSV

Proga je bila lahka, saj so bili KT-ji preveč očitni, časovnica je bila ohlapna - kar je kul. Na progi bi nas lahko obiskal kakšen pravljični junak več, če je že bila pravljična tema. Naša morala je visoka, gotovo bomo med prvimi tremi.

Luka Polc, RPEJ

Pripeljal sem GG-je, sam nisem bil na progi. Ogranicacija, lokacija in vreme se mi zdi super, proga pa kratka, čeprav nisem tekmoval. Pogrešam palačinke in si želim, da bi se moji otroci čimprej vrnili na cilj.

Foto: Tadeja Rome

Foto: SiNi

Foto: Tadeja Rome

Foto: SiNi

Jerca Bernik, vodja tekmovanja

Trenutni vtis s tekmovanja je dober, saj sta ozračje med tekmovalci in vreme super, tudi proga je zadovoljiva, lokacija pa je simpatična. Imamo dva nova traserja in nekaterim se zdi proga prelahka, drugim je pa super - a saj vsem nikoli ne moreš najbolj ustreči. Smo zelo usklajena ekipa, tako da je vse pod nadzorom, a vseeno smo malo živčni in pod pritiskom, ker imamo zelo malo časa za neuradno razglasitev rezultatov, ki jo tekmovalci željno pričakujejo. Naj povem, da to z veseljem počnem, a vseeno razglašam, da sem letos zadnjič vodja tega tekmovanja, saj mislim, da je biti glavni organizator tri leta dovolj. Primanjkuje mi motivacije in ni dovolj izzivov - želim si novih.

Foto: Tadeja Rome

EXPERT

Foto: Tadeja Rome

Foto: Roman Škerko

Mjeda Vedec

Ko pride novo leto

Spet je za nami tisti magični čas praznikov in še najbolj poseben dan izmed vseh: Silvestrovo in nato prestop v novo leto. Na poročilih in dnevnikih že izvajajo vse mogoče oddaje o tem, kaj je bilo v preteklem letu dobrega in kaj slabega ter kaj nam sploh to novo leto prinaša. Vedno pogostejše so tudi vedeževalke, ki, kot vsako leto, napovedo, kaj se bo dogajalo v svetu. Če je vse to res, so potemtakem one edine, ki zagotovo zrejo v prihodnost, saj smo vsi ostali letos še prav posebej nevedni in prestrašeni.

Človeka že od nekdaj muči dejstvo, da ne ve, kaj mu bo prinesla prihodnost; da ne ve niti, kaj se mu bo zgodilo že čez eno uro in da lahko na vse to le malo vpliva. Vsaj tako se mi zdi. Jaz sicer verjamem, da smo vsi krojači lastne usode, a za vse večne čase bo ostala prihodnost skorajda večja skrivnost od tiste »Od kod prihajamo? Kdo sem?«. Tudi pisanje te kolumne je neka vrsta gledanja v prihodnost. Časovni razmik med izidom Tabora in oddajo kolumne je namreč kakšne tri tedne. No, v resnici je razmik nekoliko manjši, saj rada z oddajo prav zato zamudim, da vam uspeh posredovati vsaj še nekoliko aktualne in »vroče« misli. Ampak ker mi to nikoli v celoti ne uspe, poskušam predvideti, kaj bo aktualno tudi čez nekaj tednov. Huh, prava jasnovidka.

Drugi problem novega leta pa je ta, da so nas mediji in politiki v prejšnjem letu pošteno prestrašili z recesijo (tantarantantantaaaaan). Strašno grozno zveneča beseda, ki visi nad nami kot giljotina, za katero ne vemo, kdaj bo vsekala, čeprav le redki med nami vedo, kaj natanko pomeni in kaj prinaša. In zaradi tega pričenjamo pozabljati na vse, kar za zdaj še imamo. Ne bom se spuščala v velike ekonomske debate, naj raje vsak pri sebi razsodi, kakšen je njegov ali njen delež v prihajajoči »krizi«. Rada bi opozorila le na to, da pozabljamo, da ne vemo, kaj bo v prihodnosti, in se raje držimo še tako krute napovedi prihodnosti, ker je vsaj neke vrste zagotovilo tega, kar nas še čaka. V človeku je pač nekaj mazohističnega, saj raje premišljuje o morda težki prihodnosti, kakor o sedanjosti, ki je za zdaj še dokaj prijetna. Ali pač? Moji doma so vsi srečni, da se lahko vozijo grozno poceni naokoli in da je letos tudi plin za ogrevanje cenejši. Res, prav slabo nam gre.

In tako bi vam rada položila na srce, da si želite novega v novem letu, a nikoli ne pozabite vsega, kar že imate. Ker razen kakšne, ki bi vam vrgla tarot karte ali pa zasukala kavno šalico, nihče ne zna povedati, kaj nas čaka. Zaupajte vase, da ste do zdaj bili dovolj dobri do vseh in predvsem do sebe, da se vam bo to obrestovalo tudi v tem letu. Več od tega ni in nikoli ne bo. Od mene pa iskrena želja, da se svet in prihodnost razpleteta tako, da bo za večino najboljše.

Kolumni

Boris Mrak

Pa smo tam, kjer smo že bili!

Letošnja jesen je res živahna. Toliko stvari se dogaja v okolju, v katerem živimo in delamo (volitve v Državni zbor RS, svetovna finančna kriza, ki se že odraža tudi v Sloveniji in naše organizacije ne bo obšla - tudi na to se moramo pripraviti v naših vrstah, itn.), kot tudi znotraj taborniških vrst (začetek taborniškega leta, posveti po posameznih področjih, priprave na programsko-volilno konferenco ZTS, priprave na Zlet ZTS, ki bo to leto, itn.). Novic na sedežu ZTS je vedno dovolj, le da se jih ne zavedamo vedno (tako člani kot tudi aktivni udeleženci taborniške organizacije). In ena takih novic je bila v septembru tudi ta, da je Strokovni svet Republike Slovenije za šport avgusta 2008 potrdil program usposabljanja ZTS - Nacionalne skavtske organizacije za pridobitev nazivov Vodnik taborniške skupine (strokovni delavec 1), Vodja taborniške enote (strokovni delavec 2) ter Inštruktor taborništva (strokovni delavec 3), in sicer za obdobje od 26. 8. 2008 do 26. 8. 2012. Ob tej novici je treba čestitati naši strokovni službi, ki je uspešno pripravila strokovne podlage za programe usposabljanja. Samo upamo lahko, da bodo naši taborniški strokovnjaki svoje znanje uspešno prelili v prakso. To se bo vsekakor odrazilo (ali bi se vsaj moralo odraziti) v večjem številu članstva in višji kakovosti taborniškega dela, organiziranosti in financiranju.

Seveda se zgodba o potrjenih programih usposabljanja s tem še ne konča. Nekateri starejši člani se bodo še kako spomnili sodelovanja ZTS in Fakultete za šport Univerze v Ljubljani v drugi polovici osemdesetih let prejšnjega stoletja. Okoli 15 tabornikov je takrat uspešno končalo strokovno usposabljanje za Inštruktorja taborništva in vsi so prejeli tudi diplome za uspešen zaključek, ki so bile podpisane tako s strani ZTS kot tudi s strani dr. Branka Elsnerja, dekana Fakultete za šport. V to izobraževanje so bili takrat vključeni najboljši taborniški kadri (profesorji z različnih fakultet in visokih šol) in profesorji s Fakultete za šport. Verjeli ali ne, po približno 20 letih smo pravzaprav tam, kjer smo že bili. Usposabljanje naših kadrov je bilo takrat potrjeno tudi s strani najvišje strokovne organizacije, ki se je takrat ukvarjala z izobraževanjem kadrov na področju športa. Seveda se moramo zavedati tudi tega, da se je v teh 20 letih zgodilo marsikaj in organizacija se je uspešno prilagajala razmeram, v katerih se je znašla.

Kaj reči na koncu? Upam samo, da bo taborniško izobraževanje za svoje lastne kadre sedaj prepoznavno tudi v družbi in bomo deležni enake obravnave, kot vse ostale športne organizacije.

Ljubljana/Domžale, 3. 12. 2008

Iz malhe strica volka

Naj oznanim vsem tistim, ki so me zadnje mesece že pokopali, da sem še živ. Malo zimskega spanca sem si privoščil namesto mojega bratranca medveda Bohinjca, ki me je v tem času nadomestil in hlačal naokrog namesto mene. Bil je kar temeljit, še v smeti Gozdne šole je vtaknil nos, da bi bil na tekočem, kaj si taborniki preveč privoščijo, da je bilanca računa na Parmovi v Ljubljani tako porazna. Še dobro, da se ni srečal z našo Ano, ki je prav te dni gostila v Bohinju skupine tabornikov na zimovanjih. Ne vem, kdo bi potegnil kratko. Pravzaprav vem. Ta kratko je potegnil moj bratranec Bohinjč, ki so ga lovci uspavali in ga lepo označenega preselili nazaj pod Snežnik, kamor po njihovi baje sodi. Pa res sodi tja, saj je dobil vendar moja natančna navodila, kako in kaj z našo zeleno bratovščino. O svojih dognanjih bi moral sredi marca poročati v Poljčah, na našem vsakoletnem zboru naše bratovščine, pa do tja sploh ni prišel. Da bi imeli Ljubljanci pri tem prste vmes, kar ne morem verjeti. Take zveri, kot so medvedi, in še posebno 142 kg težak Bohinjč z več kot 15 cm šapo, ne padejo vendar na vsako "dobronamerno opozorilo" slovenski zeleni bratovščini, ki so jih v tistih dneh na veliko trosili taborniški pomembneži v glavnem mestu. Pa še bohinske smeti, iz katerih se da marsikaj razbrati, niso kazale na to, da so te govornice točne.

Pa so nam Ljubljanci poslali v Poljče ljubko dekletce, ki je ob koncu našega zelenega zbora sporočila, zakaj jih v Poljče ni bilo. Vse lepo in prav, da so poslali prijetno dekle, ki je bila še zelo strpna, ko je morala čakati do zadnjega. Bolje pa bi bilo, da bi vsi prihrumeli z zavihanimi rokavi, s krampi in lopatami pripravljeni na delo ter težke premike v naši zeleni družini. Ampak lažje, predvsem pa bolj prijetno in prav nič obvezujoče, je ostati doma in si pilatovsko umivati roke še kakšno leto, češ, mi nismo krivi za stanje zelene družine, in v svojem brlogu premelevati, kako bi bilo, če bi bilo.

In kaj se je pravzaprav zgodilo v Poljčah. Nič! Rekel bi, volkovi tulimo, karavana pa gre mirno dalje. Žal mi je le za mojega volčjega brata iz Zreč, ki zaradi pomanjkanja ene ali dveh dvignjenih rok Ljubljancanov ZA, ni dobil niti možnosti, da do konca mandata na bolje premakne najbolj pomemben del delovanja naše družine.

Pa do prihodnjici po ježevo, veliko sonca in sreče.

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Ales Cijan (ales.cijan@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (sra.grmek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Lea Repič (learepik@gmail.com) - urednica sklopa Dlogodivščina, **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bižjak (bi@rutka.net), **Novinarji in sodelavci:** Jure Auzse (jura.ausec@gmail.com), Barbara Babnik (barbara.babnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Matevž Bratčičevič (matevzbratcicev@gmail.com), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Tanja Čirkvenič (tanjajcirkvenic@gmail.com), Mladen Kenda (mubi@rutka.net), Matjaž Kerman (kaskopiro@gmail.com), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krasovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kusar (nina_@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merida (frane.merida@guest.arnes.si), Boris Mirak (boris.mirak@ovras.si), Maja Umahna (jomanina.maja@gmail.com), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whatsheername.nessya@gmail.com), Tomaz Smigajla (smigajla@gmail.com), Ales Skalič (ales.skalic@gmail.com), Petra Skalič (petra_@hotmail.com) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net).

Ustanovitelji: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR solimancina Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/300009-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@rts.org, WWW: http://www.rts.org. Cena posameznega izvida je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 € za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rekopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekočice leta. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Gladišča priprave in tisk: Tiskdesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Foto: SiNi

				SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	ORGAN OKUSA V SLUŽNICI JEZIČNIH BRADAVIC	POSODA ZA VODO	TIP RUSKEGA AVTOMOBILA ZNAMKE LADA	MUSLIMANSKO ŽENSKO IME	NEKDANJI RUSKI VLADAR	TABOR	1. IN 4. SAMOGLASNIK	TELESNA HIRA, SKRIVLJENA HRIBENICA	EGIPČANSKI BOG SONCA, ŽIVLJENJA IN LJUBEZNI	
				SOVENSKI ETNOLOG DAMJAN							TURŠKI VELIKAŠ			
				NAVLAKA, ROPOTILJA							ENOTNI VEKTOR			
				ZAŠČITNI REMAZ							JUNAK TV SERIJE DRUŽINSKE ZADEVE (STEVE)			
										BLAŽ OGRIN				
										POGOSTO ŽENSKO IME				
TABOR	GOZD, GOŠČA, HOSTA (NAREČNO)	PRAOČE AMELUNGOV	ANDREJ ŠETINC SL. RISANI JUNAK			ANTON NANUT			ZDRAVLJNA RASTLINA FR. SLIKAR (ANDRE)					
VRSTA OTROŠKE IGRE						PALICA ZA ČIŠČENJE PЛУGA EGIPČANSKA BOGINJA NEBA						NEKDANJI GENERALNI SEKRETAR OZN (KOFI)	REKA V ŠPANIJI IN NA PORTUGALSKEM	
REKA V ETIOPIJI, PRITOK JEZERA TURKANA				MESTO V AVSTRIJI NA MEJI S ČEŠKO ŽIVLJENJSKA TEKOCIČINA				MESTO V AFGANISTANU DOLINA POD TRIGLAVOM						
MESTO V INDIJI (RADŽKOT)							KMEČKI PRAZNIK OGLAŠANJE GOVEDA							
TANČICA, PAJČOLAN (ZAST.)						OVOJ, EMBALAŽA					VODNI VRTINEC			
AMERIŠKA IGRALKA JAP. RODU YOKO						KRAJ NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM (NEM. GREUTH)					DRAMA RUDILJA ŠELIGA			

Iz taborniške pesmarice

Sneži

Neca Falk

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki

A E D
Sneg je pobelil vse moje poti,
A E D
spremenil hiše v mehke igrače,
A E
drevesa oblekel v šale in kape.

D A
Sneži ...

A E
Mehka tišina traja,
D A
zmoti jo moja stopinja,
E
nova in edina.

D A
Sneži ...

h7 E
Odtisi telesa v snegu
h7 E
kot piškoti v testu ...

A E D
Sneži ...

A E D
Jutri nihče ne bo vedel za moje gazi ...

A E
Sneži ...
D
Sneži ...
A E
Sneži ...
D
Sneži ...

Skladnico lahko najdete pri katerem od spletnih ponudnikov video vsebin (npr. YouTube).

DOTIK

SiNi

Dežela luči

Tukaj si,
čakaš, ždiš v temi,
se ponovno vprašaš ...
Kaj je tem svetu?
Kaj se godi?
Kje so vsi cilji, vse naše poti ...
le kdo za vraga je pogasil vse luči?
Svet je v temi, mesta več ni,
ulica temna ... v temi si ti.
Kdo bo zdaj tisti,
ki prižgal bo luči?

Januarsko - februarški koledar taborniških akcij

Tadeja Rome

Foto: Purky

17. 1. 2009 - ČNJS 2009 (Človek ne jezi se)

Za: murni in MČ, GG, PP, grče

Kje: OŠ Cerkno,

<http://cnjs.rutka.net/>, RAJ

Društvo tabornikov Rod aragonitnih ježkov Cerkno prireja prvenstvo v "Človek ne jezi se". To je zabavno tekmovanje, kjer ni pomemben rezultat, temveč je v ospredju druženje med sodelujočimi.

23. - 25. 1. 2009 - Seminar za vodnike

Za: murni, MČ in GG vodniki

Kje: Nanos, MZT

Pripraven seminar z več taborniških področij, ki zadevajo vodnike vseh starostnih skupin.

Foto: Miha Mackel

Foto: Miha Blatnik

12. 2. 2009 - MZT žur

Za: PP, grče

Kje: Ljubljana, Emonska klet, MZT

Tradicionalni vsakoletni MZT žur, ki ga ne velja zamuditi!
Nastopajoči: Duple truble.

Ne pozabite na rodove, družinske
in vodove akcije!

19. 1. 2009 ob 17.30 - Posvet

Za: Starešine, načelnike rodov in območij ZTS,

organizatorje vodniških tečajev

Kje: Sedež ZTS, Parmova 33, Ljubljana

Ali se vodniki in vodje dovolj cenimo?

V želji boljše informiranosti na vseh nivojih in dogovora o nadaljnjih korakih glede potrjenosti programov usposabljanja ZTS za pridobitev nazivov "vodnik taborniške skupine", "vodja taborniške enote" in "inštruktor taborništva" bo ZTS organiziral srečanje.

Foto: arhiv revije Tabor

Taborniški pogrinjek za večerjo. Foto: SiNi

Tunel spasa oziroma Tunel rešitve - tunel, ki je med vojno povezoval dva dela Sarajeva. Po njem so prevažali hrano in orožje. Foto: arhiv RSK

Blondi kot nositelj prapora ZSKSS. Foto: SiNi

Posilji fotografijo na
zadnja.plat@gmail.com

Novoletne ustvarjalne delavnice RPG Šoštanj. Foto: SiNi

Panterjev skok Jureta Auseca - Bajsa. Foto: Žan Kuralt - Kurči

Ana Križnar in Nika Kočevar med sankanjem s starega Ljubelja. Foto: Žan Kuralt - Kurči

Izlet PP-jev Rodu Staneta Žagarja mlajšega

Na Voglu je ta čas 20 km urejenih prog in kar 350 cm snega.

V bohinju velja $2+1=1$. Ena karta za dve smučišči in vodni park v Bohinju.

Ali še vedno ne veste, kam na zimovanje ali na rodovo smučanje ob koncu tedna? Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/ 490 888 in si zagotovite prostor.